SEANCE DU MARDI 6 NOVEMBRE 1984
VERGADERING VAN DINSDAG 6 NOVEMBER 1984

ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 241.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Discussion):

Projet de loi modifiant la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Projet de loi modifiant l'article 17 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Discussion générale. — *Orateur:* **M. le Président,** p. 241.

Rejet, p. 242.

Projet de loi modifiant les articles 371, § 1er, et 375, § 1er, du Code judiciaire.

Rejet, p. 242.

Projet de loi modifiant l'article 512 du Code judiciaire.

Discussion et vote de l'article unique, p. 242.

Projet de loi modifiant l'article 524 du Code judiciaire.

Discussion et vote de l'article unique, p. 243.

Projet de loi modifiant les articles 431 et 450 du Code judiciaire [doc. 744 (1984-1985) nº 2].

Projet de loi modifiant les articles 431 et 450 du Code judiciaire [doc. 474 (1982-1983) nº 1].

Discussion générale. — *Orateur:* **M. Verbist,** rapporteur, p. 243.

Discussion et vote des articles, p. 243.

Projet de loi modifiant l'article 1486 du Code judiciaire.

Discussion et vote de l'article unique, p. 244.

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 241.

ONTWERPEN EN VOORSTELLEN VAN WET (Bespreking):

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 17 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Algemene bespreking. — *Spreker:* **de Voorzitter,** blz. 241.

Verwerping, blz. 242.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 371, § 1, en 375, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek.

Verwerping, blz. 242.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 242.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 243.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 431 en 450 van het Gerechtelijk Wetboek [doc. 744 (1984-1985) nr. 2].

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 431 en 450 van het Gerechtelijk Wetboek [doc 474 (1982-1983) nr. 1].

Algemene bespreking. — *Spreker:* **de heer Verbist,** rapporteur, blz. 243.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 243.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1486 van het Gerechtelijk Wetboek.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 244.

Projet de loi modifiant la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

Discussion et vote de l'article unique, p. 244.

Projet de loi modifiant l'article 330 du Code judiciaire.

Discussion et vote de l'article unique, p. 245.

Projet de loi modifiant les articles 263, § 2, 2°, et 265, § 1er, 2°, du Code judiciaire.

Discussion et vote des articles, p. 245.

Proposition de loi modifiant l'article 663 du Code judiciaire.

Discussion générale. — *Orateurs:* **M. le Président, M. Weckx,** rapporteur, **M. Hatry,** ministre de la Région bruxelloise, **M. Van In,** p. 246.

Discussion et vote de l'article unique, p. 247.

Projet de loi portant octroi d'une indemnité aux agents qui assistent le procureur du Roi et ses substituts dans l'exercice de leurs fonctions près les tribunaux de police.

Rejet, p.247.

Proposition de loi relative à l'annulation des sentences arbitrales.

Discussion et vote des articles, p. 247.

Projet de loi relatif à la protection et au bien-être des animaux.

Discussion générale. — *Orateurs:* **M. Hatry,** ministre de la Région bruxelloise, **MM. Sondag, R. Gillet, M. le Président, MM. Seeuws, Weckx,** p. 248.

Ajournement, p. 248.

Projet de loi portant suppression ou restructuration de certains organismes d'intérêt public.

Discussion générale. — *Orateurs:* **MM. Gijs,** rapporteur, **Op 't Eynde, Goossens, Mme Delruelle-Ghobert, M. Van In, M. Dehaene,** ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 249.

Discussion et vote d'articles:

A l'article 1er: *Orateur:* **M. Op 't Eynde,** p. 255.

A l'article 5: *Orateur:* **M. Goossens,** p. 257.

A l'article 6: *Orateur:* **M. Van In,** p. 257.

PROJETS DE LOI (Dépôt):

Page 263.

Le gouvernement:

1. Projet de loi ajustant le budget des Pensions de l'année budgétaire 1984;
2. Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1985;
3. Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1984;
4. Projet de loi de redressement contenant des dispositions sociales.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 244.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 330 van het Gerechtelijk Wetboek.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 245.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 263, § 2, 2°, en 265, § 1, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 245.

Voorstel van wet houdende wijziging van artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek.

Algemene bespreking. — *Sprekers:* **de Voorzitter, de heer Weckx,** rapporteur, **de heer Hatry,** minister van het Brusselse Gewest, **de heer Van In,** blz. 246.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 247.

Ontwerp van wet houdende toekenning van een vergoeding aan de ambtenaren die de procureur des Konings en zijn substituten bijstaan in de uitoefening van hun ambt bij de politierechtbank.

Verwerping, blz. 247.

Voorstel van wet betreffende de nietigverklaring van scheidsrechterlijke uitspraken.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 247.

Ontwerp van wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

Algemene bespreking. — *Sprekers:* **de heer Hatry,** minister van het Brusselse Gewest, **de heren Sondag, R. Gillet, de Voorzitter, de heren Seeuws, Weckx,** blz. 248.

Verdaging, blz. 248.

Ontwerp van wet tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut.

Algemene bespreking. — *Sprekers:* **de heren Gijs,** rapporteur, **Op 't Eynde, Goossens, mevrouw Delruelle-Ghobert, de heer Van In, de heer Dehaene,** minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 249.

Beraadslaging en stemming over artikelen:

Bij artikel 1: *Spreker:* **de heer Op 't Eynde,** blz. 255.

Bij artikel 5: *Spreker:* **de heer Goossens,** blz. 257.

Bij artikel 6: *Spreker:* **de heer Van In,** blz. 257.

ONTWERPEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 263.

De regering:

1. Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Pensioenen voor het begrotingsjaar 1984;
2. Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1985;
3. Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1984;
4. Ontwerp van herstelwet houdende sociale bepalingen.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt):

Page 263.

M. P. Peeters. — Proposition de loi portant statut des prospecteurs commerciaux.

M. Vandersmissen. — Proposition de loi complétant l'article 16 de l'arrêté royal du 15 avril 1958 portant statut pécuniaire du personnel enseignant, scientifique et assimilé du ministère de l'Instruction publique.

M. Noerens. — Proposition de loi visant à appliquer les règlements existants en matière d'examens au cours de l'année académique 1984-1985, ainsi qu'à valoriser les diplômes délivrés.

PROPOSITIONS DE LOI (Retrait):

Page 263.

M. Lutgen. — Proposition de loi relative aux pensions du personnel à fonction accessoire dans l'enseignement technique subventionné.

M. C. De Clercq. — Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants.

Mme Godinache-Lambert. — Proposition de loi-cadre tendant à accorder une pension de survie aux veufs des agents de l'Etat, des organismes d'intérêt public et des provinces et communes.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 263.

De heer P. Peeters. — Voorstel van wet houdende het statuut van de handelsprospectoren.

De heer Vandersmissen. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmede gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs.

De heer Noerens. — Voorstel van wet tot toepassing van de huidige examenreglementen tijdens het academiejaar 1984-1985 en valorisatie van de toegekende diploma's.

VOORSTELLEN VAN WET (Intrekking):

Bladzijde 263.

De heer Lutgen. — Voorstel van wet betreffende het pensioen van het personeel met een bijbetrekking in het gesubsidieerd technisch onderwijs.

De heer C. De Clercq. — Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

Mevrouw Godinache-Lambert. — Voorstel van raamwet houdende toekenning van overlevingspensioen aan de weduwnaars van ambtenaren in dienst van het Rijk, de instellingen van openbaar nut, de provincies en de gemeenten.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 10 m.
De vergadering wordt geopend te 14 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

Mmes De Pauw-Deveen, en mission à l'étranger; N. Maes, à l'étranger; M. W. Peeters, pour deuil familial, demandent un congé.

Vragen verlof: de dames De Pauw-Deveen, met opdracht in het buitenland; N. Maes, in het buitenland; de heer W. Peeters, wegens familierouw.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

MM. Delmotte et Matthys, pour raison de santé; Lahaye, pour des devoirs professionnels; Vandenhove et Adriaensens, pour d'autres devoirs; Basecq, pour des raisons familiales; Mme Van Puymbroeck, en mission à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Delmotte en Matthys, om gezondheidsredenen; Lahaye, wegens beroepsplichten; Vandenhove en Adriaensens, wegens andere plichten; Basecq, om familiale redenen; mevrouw Van Puymbroeck, met opdracht in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 29 JUIN 1964 CONCERNANT LA SUSPENSION, LE SURSIS ET LA PROBATION

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 17 DE LA LOI DU 29 JUIN 1964 CONCERNANT LA SUSPENSION, LE SURSIS ET LA PROBATION

Discussion générale

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 29 JUNI 1964 BETREFFENDE DE OPSCHORTING, HET UITSTEL EN DE PROBATIE

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 17 VAN DE WET VAN 29 JUNI 1964 BETREFFENDE DE OPSCHORTING, HET UITSTEL EN DE PROBATIE

Algemene beraadslaging

M. le Président. — Je vous propose de traiter ensemble le projet de loi modifiant la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis

et la probation et le projet de loi modifiant l'article 17 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Ik stel voor het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie en het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 17 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie samen te behandelen daar zij op hetzelfde onderwerp betrekking hebben. *(Instemming.)*

M. Lallemand, à l'étranger, se réfère à son rapport.

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Je vous rappelle que la commission propose le rejet de ces deux projets de loi.

Ik herinner eraan dat de commissie heeft besloten beide ontwerpen van wet niet aan te nemen.

Conformément à l'article 47 du règlement, nous procéderons jeudi au vote sur les conclusions du rapport de la commission.

Overeenkomstig artikel 47 van ons reglement zal de Senaat zich donderdag uitspreken over dit besluit van de commissie.

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 371, § 1er, ET 375, § 1er, DU CODE JUDICIAIRE

Discussion générale

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 371, § 1, EN 375, § 1, VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Algemene beraadslaging

M. le Président. — Mesdames, messieurs, l'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi modifiant les articles 371, § 1er, et 375, § 1er, du Code judiciaire.

Dames en heren, aan de orde is het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 371, § 1, en 375, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek.

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Je vous rappelle que la commission propose le rejet de ce projet de loi.

Ik herinner eraan dat de commissie heeft besloten het ontwerp van wet niet aan te nemen.

Conformément à l'article 47 du règlement, nous procéderons jeudi au vote sur les conclusions du rapport de la commission.

Overeenkomstig artikel 47 van ons reglement zal de Senaat zich donderdag uitspreken over dit besluit van de commissie.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 512 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 512 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Mesdames, messieurs, l'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi modifiant l'article 512 du Code judiciaire.

Dames en heren, aan de orde is het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek.

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — Ce projet a été adopté à l'unanimité en commission.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Article unique. A l'article 512 du Code judiciaire sont apportées les modifications suivantes:

1. Dans le premier alinéa, après les mots «Roi et», sont insérés les mots «par lettre recommandée à la poste»;

2. Le deuxième alinéa est remplacé par la disposition suivante:

«Dans les deux mois qui suivent la réception de la lettre recommandée, le conseil de la chambre d'arrondissement des huissiers de justice adresse au procureur du Roi un dossier comprenant:

1° Les dossiers des candidats;

2° Son avis motivé sur les mérites et aptitudes de ceux-ci»;

3. Après le troisième alinéa est inséré un alinéa rédigé comme suit:

«Si le dossier ne lui a pas été communiqué dans les délais, le procureur du Roi transmet au procureur général près de la cour d'appel les requêtes qu'il a reçues, avec son avis motivé sur les mérites et aptitudes des candidats»;

4. Le cinquième alinéa est remplacé par la disposition suivante:

«Lorsqu'il y a un seul candidat, le ministre de la Justice peut, sur le vu des avis reçus, proposer au Roi la nomination de ce candidat.»

Enig artikel. In artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid worden na de woorden «een afschrift ervan» de woorden «bij een ter post aangetekende brief» ingevoegd;

2. Het tweede lid wordt door de volgende bepaling vervangen:

«Binnen twee maanden na ontvangst van de aangetekende brief zendt de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders aan de procureur des Konings een dossier met de volgende stukken:

1° De dossiers van de kandidaten;

2° Zijn met redenen omkleed advies over de verdiensten en de bekwaamheid van de kandidaten»;

3. Na het derde lid wordt een lid ingevoegd, luidend als volgt:

«Is het dossier hem niet binnen de gestelde termijn toegezonden, dan zendt de procureur des Konings de aanvragen die hij heeft ontvangen aan de procureur-generaal bij het hof van beroep, samen met zijn met redenen omkleed advies over de verdiensten en de bekwaamheid van de kandidaten»;

4. Het vijfde lid wordt door de volgende bepaling vervangen:

«Is er slechts één kandidaat, dan kan de minister van Justitie, na inzage van de ontvangen adviezen, die kandidaat ter benoeming aan de Koning voordragen.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen donderdag over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 524 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 524 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 524 du Code judiciaire.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — Le projet amendé ainsi que le rapport ont été adoptés à l'unanimité en commission.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Het door de commissie aangenomen enig artikel luidt:

Enig artikel. Artikel 524 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De gerechtsdeurwaarder die vakantie neemt, moet zich laten vervangen door een confrater of een plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder. Deze vakantie mag, behoudens toestemming van de procureur des Konings, niet meer dan één maand per jaar bedragen.

De gerechtsdeurwaarder die tijdelijk verhinderd is om zijn ambt uit te oefenen moet zich op dezelfde wijze laten vervangen. Deze vervanging mag niet langer dan drie maanden duren. Verlenging met telkens ten hoogste drie maanden kan worden toegestaan. Toestemming tot de vervanging en de verlenging wordt, na onderzoek, door de procureur des Konings verleend. »

Article unique. L'article 524 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

« L'huissier de justice qui prend un congé doit se faire remplacer par un confrère ou par un huissier de justice suppléant. Ce congé ne peut, sauf autorisation du procureur du Roi, dépasser un mois par an.

L'huissier de justice qui est temporairement empêché d'exercer ses fonctions doit se faire remplacer de la même manière. Ce remplacement ne peut dépasser trois mois. Des prolongations d'un maximum de trois mois chacune peuvent être accordées. L'autorisation en vue du remplacement et de la prolongation de celui-ci est donnée par le procureur du Roi après enquête. »

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen donderdag over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 431 EN 450 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK [STUK 744 (1984-1985) NR. 2]

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 431 EN 450 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK [STUK 474 (1982-1983) NR. 2]

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 431 ET 450 DU CODE JUDICIAIRE [DOCUMENT 744 (1984-1985) N° 2]

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 431 ET 450 DU CODE JUDICIAIRE [DOCUMENT 474 (1982-1983) N° 2)

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Ik stel de Senaat voor de bespreking van beide ontwerpen van wet tot wijziging van de artikelen 431 en 450 van het Gerechtelijk Wetboek samen te voegen.

Je propose au Sénat de joindre l'examen des deux projets de loi modifiant les articles 431 et 450 du Code judiciaire. *(Assentiment.)*

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik kon toch bezwaarlijk een vierde maal verwijzen naar mijn verslag want dit zou de indruk kunnen wekken dat ik niet weet waarover het gaat.

Ik zou bondig willen ingaan op de punten 5 en 8 van de agenda waarvan de Senaat de behandeling heeft samengevoegd. Deze beide ontwerpen van wet hebben betrekking op de samenstelling van de Orde van advocaten verbonden aan de rechtbanken van eerste aanleg.

Het eerste ontwerp vindt zijn oorsprong in een wetsvoorstel van de heer Suykerbuyk dat door de Kamer van volksvertegenwoordigers werd goedgekeurd en aan de Senaat overgezonden. Het tweede ontwerp behandelt dezelfde materie en op verzoek van de minister van Justitie worden deze twee ontwerpen tegelijkertijd behandeld.

De commissie heeft als basis voor de bespreking het ontwerp van de regering genomen. Waar de heer Suykerbuyk voorstelde de toetreding van alle stagiairs tot de Orde toe te laten — wat werd goedgekeurd door de Kamer —, heeft de regering een ontwerp ingediend dat dezelfde materie behandelt maar met een andere optie.

In enkele woorden schets ik u waarover beide ontwerpen handelen en waarin ze verschillen.

De regering stelt voor enkel de stagiairs tot de Orde toe te laten die gedurende ten minste twee jaar zijn opgenomen in de lijst van stagiairs. Over dit probleem zou men uren kunnen peroreren. Het is immers een element van het algemeen democratiseringsproces. En men wil dit in de ruimst mogelijke mate ook aan de balie doorvoeren en derhalve ook de leden, die nog niet behoren tot het « tableau », medezeggenschap geven.

De regering was nochtans van oordeel, en de commissie voor de Justitie heeft zich daarbij eenparig aangesloten, dat het nogal delicaat zou zijn de eerstejaarsstagiairs toe te laten tot de Orde. Het is bekend dat heel wat stagiairs zich laten inschrijven bij de balie zonder de bedoeling te hebben daar te blijven. Ze laten zich enkel inschrijven aan de balie in afwachting dat ze een andere functie of een andere plaats bekomen en ze gebruiken inmiddels de stage om, als ik het zo uitdrukken mag, hun tijd op een behoorlijke en nuttige manier door te brengen.

Naar de mening van de regering en van de commissie was het dan ook zinvol een minimumtermijn van twee jaar te bepalen.

Het tweede punt was te weten of de personen die opgenomen worden op de lijst van de stagiairs bevoegdheden konden bekomen. Daarover was het wetsvoorstel-Suykerbuyk genuanceerd. Er werd voorgesteld dat elke balie zelf zou uitmaken aan welke voorwaarden de stagiairs die behoren tot de Orde zouden moeten voldoen om te worden toegelaten tot de algemene vergadering en derhalve ook tot verkiezingen.

De commissie was van oordeel dat het beter zou zijn een uniforme regeling te treffen dan regelingen die verschillen van balie tot balie.

De commissie heeft de regering gevolgd, waar zij in het tweede ontwerp stelt dat de stagiairs die twee jaar activiteit achter de rug hebben, mogen deelnemen aan de beraadslaging als volwaardige leden van de Orde en derhalve ook aan de verkiezingen van de leden van de raad van de Orde en van de stafhouder.

Mijnheer de Voorzitter, dit zijn in het kort de redenen waarom de commissie de voorkeur heeft gegeven aan het ontwerp van de regering. Artikel 1 van dit ontwerp werd eenparig door de dertien aanwezige commissieleden aangenomen. Artikel 2 en het ontwerp in zijn geheel werden met 12 stemmen bij één onthouding aangenomen.

Ik suggereer de Senaat de commissie in haar beslissing te volgen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. Artikel 431 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«De Orde van de advokaten bestaat uit de advokaten die op het tableau of sedert twee jaar op de lijst van de stagiairs ingeschreven zijn. Zij bezit rechtspersoonlijkheid.»

Article 1er. L'article 431 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

«L'Ordre des avocats est composé des avocats inscrits au tableau ou, depuis deux ans, à la liste des stagiaires. Il a la personnalité juridique.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In artikel 450 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste lid wordt vervangen door de volgende bepaling:

«De raadsleden worden rechtstreeks gekozen door de vergadering van de Orde, waarvoor alle op het tableau ingeschreven advokaten en alle sedert twee jaar op de lijst van de stagiairs ingeschreven advokaten, worden opgeroepen.»

2° Een tweede lid wordt ingevoegd, luidend als volgt:

«De stafhouder en de leden van de raad van de Orde worden gekozen uit de op het tableau ingeschreven leden van de balie.»

Art. 2. A l'article 450 du même Code sont apportées les modifications suivantes:

1° Le premier alinéa est remplacé par la disposition suivante:

«Les membres du conseil sont élus directement par l'assemblée de l'Ordre, à laquelle sont convoqués tous les avocats inscrits au tableau ou, depuis deux ans, à la liste des stagiaires.»

2° Il est inséré un deuxième alinéa, rédigé comme suit:

«Le bâtonnier et les membres du conseil de l'Ordre sont élus parmi les membres du barreau inscrits au tableau.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het geheel van het door de commissie aangenomen ontwerp van wet.

Il sera procédé jeudi au vote sur l'ensemble du projet de loi dont le texte a été adopté par la commission.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1486 DU CODE JUDICIAIRE.

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1486 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 1486 du Code judiciaire.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 1486 van het Gerechtelijk Wetboek.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Vraagt niemand het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Article unique. L'article 1486 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 1486. L'expert prête serment au bas du rapport de description dans les termes suivants:

«Je jure avoir rempli ma mission en honneur et conscience, avec exactitude et probité.»

ou:

«Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwkeurig en eerlijk vervuld heb.»

ou:

«Ich schwöre, daß ich den mir erteilten Auftrag auf Ehre und Gewissen, genau und ehrlich erfüllt habe.»

Enig artikel. Artikel 1486 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 1486. De deskundigen leggen de eed af onderaan op het procesverbaal van beschrijving, in de volgende bewoordingen:

«Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwkeurig en eerlijk vervuld heb.»

of:

«Je jure avoir rempli ma mission en honneur et conscience, avec exactitude et probité.»

of:

«Ich schwöre, daß ich den mir erteilten Auftrag auf Ehre und Gewissen, genau und ehrlich erfüllt habe.»

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 4 OCTOBRE 1867 SUR LES CIRCONSTANCES ATTENUANTES

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 4 OKTOBER 1867 OP DE VERZACHTENDE OMSTANDIGHEDEN

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Le rapporteur de ce projet, M. Lallemand, se trouvant à New York, a fait savoir qu'il se référait à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique adopté par la commission est ainsi rédigé:

Article unique. L'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, modifié par la loi du 1er février 1977, est remplacé par la disposition suivante:

«Le renvoi ne peut toutefois être ordonné en raison de circonstances atténuantes que dans les cas suivants:

1° Si la peine prévue par la loi n'excède pas vingt ans de travaux forcés;

2° S'il s'agit d'un crime qui est visé à l'article 347*bis* du Code pénal lorsque la prise d'otages n'a causé aux otages qu'une incapacité permanente physique ou psychique;

3° S'il s'agit d'un crime qui est visé à l'article 472 du Code pénal et qui, par application de l'article 473 du même Code, est puni des travaux forcés à perpétuité si les violences ou les menaces n'ont eu pour la victime d'autres suites qu'une incapacité permanente physique ou psychique;

4° S'il s'agit d'un crime visé à l'article 510 du Code pénal et qui, par application de l'article 513, deuxième alinéa, du même Code, est puni des travaux forcés à perpétuité du fait que le feu a été mis pendant la nuit;

5° S'il s'agit d'un crime qui est visé à l'article 518, premier alinéa, du Code pénal et qui, par application du second alinéa du même article, est puni de vingt-deux ans de travaux forcés;

6° S'il s'agit d'un crime qui est visé à l'article 530, dernier alinéa, du Code pénal, et qui, par application de l'article 531 du même Code, est puni des travaux forcés à perpétuité si les violences ou les menaces n'ont eu pour la victime d'autres suites qu'une incapacité permanente de travail personnel prévue à l'article 400 du même Code. »

Enig artikel. Artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, gewijzigd bij de wet van 1 februari 1977, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Verwijzing mag echter wegens verzachtende omstandigheden alleen worden bevolen in de volgende gevallen:

1° Als de in de wet bepaalde straf twintig jaar dwangarbeid niet te boven gaat;

2° Als het gaat om een misdaad bedoeld in artikel 347*bis* van het Strafwetboek, wanneer de gijzeling voor de gijzelaars geen andere gevolgen heeft dan een blijvende fysieke of psychische ongeschiktheid;

3° Als het gaat om een misdaad bedoeld bij artikel 472 van het Strafwetboek die met toepassing van artikel 473 van hetzelfde Wetboek met levenslange dwangarbeid wordt gestraft, wanneer het geweld of de bedreiging voor het slachtoffer geen andere gevolgen heeft dan een blijvende fysieke of psychische ongeschiktheid;

4° Als het gaat om een misdaad bedoeld in artikel 510 van het Strafwetboek die met toepassing van artikel 513, tweede lid, van hetzelfde Wetboek wordt gestraft met levenslange dwangarbeid omdat de brand bij nacht is gesticht;

5° Als het gaat om een misdaad bedoeld in artikel 518, eerste lid, van het Strafwetboek die wordt gestraft met toepassing van het tweede lid van hetzelfde artikel met tweeëntwintig jaar dwangarbeid;

6° Als het gaat om een misdaad bedoeld in artikel 530, laatste lid, van het Strafwetboek die met toepassing van artikel 531 van hetzelfde Wetboek wordt gestraft met levenslange dwangarbeid wanneer het geweld of de bedreiging geen andere gevolgen heeft dan een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid bepaald in artikel 400 van hetzelfde Wetboek. »

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen donderdag over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 330 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 330 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 330 du Code judiciaire.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 330 van het Gerechtelijk Wetboek.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Het enig artikel van dit ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. Artikel 330 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 330. Onverminderd de toepassing van de artikelen 328 en 329, kan de minister van Justitie aan griffiers, griffiersklerken, opstellers, beambten en boden bij een hof, een rechtbank of een krijgsraad opdracht geven om een gelijk of een hoger ambt te vervullen in hun griffie, in een andere burgerlijke of militaire griffie, in ministeriële departementen, in regeringscommissies, -instellingen of -diensten.

De griffiers, griffiersklerken, opstellers, beambten en boden aan wie aldus opdracht is gegeven, blijven hun wedde met de eraan verbonden verhogingen en voordelen genieten. Zij ontvangen evenwel de wedde en vergoedingen van het hun opgedragen ambt, indien deze hoger zijn. »

Article unique. L'article 330 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 330. Le ministre de la Justice peut, sans préjudice de l'application des articles 328 et 329, déléguer à d'autres fonctions égales ou supérieures dans leur greffe ou dans un autre greffe civil ou militaire ou dans les départements ministériels, commissions, organismes ou offices gouvernementaux, des greffiers, commis-greffiers, rédacteurs, employés, messagers d'une cour, d'un tribunal ou d'un conseil de guerre.

Les greffiers, commis-greffiers, rédacteurs, employés et messagers ainsi délégués continuent à jouir de leur traitement, des augmentations et avantages y afférents. Néanmoins, ils bénéficient des traitements et indemnités attachés aux fonctions qu'ils remplissent par délégation s'ils sont plus élevés. »

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen donderdag over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKELEN 263, § 2, 2°, EN 265, § 1, 2°, VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 263, § 2, 2°, ET 265, § 1er, 2°, DU CODE JUDICIAIRE

Discussion et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 263, paragraaf 2, 2°, en 265, paragraaf 1, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant les articles 263, paragraphe 2, 2°, et 265, paragraphe 1er, 2°, du Code judiciaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Reynders, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. L'article 263, § 2, 2°, du Code judiciaire est complété par la disposition suivante:

«et avoir exercé pendant cinq ans au moins les fonctions de commis-greffier, rédacteur ou employé au greffe d'une cour, d'un tribunal, d'une justice de paix ou d'un tribunal de police».

Artikel 1. Artikel 263, § 2, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met de volgende bepaling:

«en ten minste vijf jaar het ambt van klerk-griffier, opsteller of beambte hebben uitgeoefend in de griffie van een hof, rechtbank, vredegerecht of politierechtbank».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 265, § 1er, 2°, du même Code est complété par la disposition suivante:

«et avoir exercé pendant cinq ans au moins les fonctions de commis-greffier, rédacteur ou employé au greffe d'une cour, d'un tribunal, d'une justice de paix ou d'un tribunal de police».

Art. 2. Artikel 265, § 1, 2°, van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met de volgende bepaling:

«en ten minste vijf jaar het ambt van klerk-griffier, opsteller of beambte hebben uitgeoefend in de griffie van een hof, rechtbank, vredegerecht of politierechtbank».

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het geheel van het ontwerp van wet.

Nous voterons jeudi sur l'ensemble du projet de loi.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 633 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion et vote de l'article unique

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE WIJZIGING VAN ARTIKEL 633 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen de la proposition de loi modifiant l'article 633 du Code judiciaire.

Wij vatten de beraadslaging aan over het voorstel van wet houdende wijziging van artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek.

Je signale que le gouvernement propose de remplacer le texte de l'article unique que voici, adopté par la commission:

Article unique. A l'article 633 du Code judiciaire, les mots «de la saisie» sont remplacés par les mots «du domicile du débiteur saisi».

Enig artikel. In artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek, worden de woorden «van het beslag» vervangen door de woorden «van de woonplaats van de beslagen schuldenaar»,

par le texte suivant:

«Article unique. L'article 633 du Code judiciaire est complété par l'alinéa suivant:

«Pour l'application de l'alinéa 1er en matière de saisie-arrêt, le lieu de la saisie est, dans l'ordre interne, le domicile du débiteur saisi.»

«Enig artikel. Artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met het volgende lid:

«Voor de toepassing van het eerste lid inzake beslag onder derden is, in de interne rechtsorde, de plaats van het beslag de woonplaats van de beslagen schuldenaar.»

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Weckx, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het thans geldende artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt: «De vorderingen inzake bewarende beslagen en de middelen tot de tenuitvoerlegging worden uitsluitend gebracht voor de rechter van de plaats van het beslag, tenzij de wet anders bepaalt.» In de rechtsleer en in de rechtspraak is er nogal wat discussie over de interpretatie van de plaats van beslag wanneer het gaat over een derde beslag. Dit probleem hebben wij trachten op te lossen.

Zowel in de rechtspraak als in de rechtsleer worden twee theorieën aangekleefd.

Volgens de eerste theorie, die ook in de meest recente rechtspraak wordt gevolgd, is de plaats van beslag de woonplaats van de beslagen schuldenaar. Men verantwoordt dit door te zeggen dat aldus de rechten van de verdediging het best worden gewaarborgd. De tweede theorie, die men ook terugvindt in de rechtsleer en in de minder recente rechtspraak, verdedigt de stelling dat de plaats van beslag de plaats is waar de beslagmaatregel wordt uitgevoerd. In geval van een derde beslag is dat dus de woonplaats van de derde beslagene.

Het voorstel werd oorspronkelijk ingediend door collega Van Rompaey, en de commissie heeft terecht, met de rechtszekerheid voor ogen, de knoop willen doorhakken. De indiener had aanvankelijk gesuggereerd de tweede stelling te volgen, namelijk dat de plaats van beslag de plaats is waar de maatregel wordt uitgevoerd, in geval van een derde beslag dus bij de derde beslagene.

Na een uiteenzetting van de minister heeft de commissie eenparig geopteerd voor de eerste theorie, namelijk de woonplaats van de beslagen schuldenaar. Hiermee werd ingegaan op het feit dat de eigenlijke verweerder in een beslag onder derden de schuldenaar is en dat het dus normaal is dat de vordering in de woonplaats van de beslagen schuldenaar wordt voorgebracht.

Vanmorgen in de commissie voor de Justitie heeft de vertegenwoordiger van de minister aangekondigd dat de regering vanmiddag een amendement zou indienen dat niet afwijkt van de filosofie van het voorstel, maar dat de zaak eigenlijk iets duidelijker maakt. In de tekst die uit de commissie is gekomen, hadden wij ervoor geopteerd het gewijzigd artikel 633 in één alinea te behouden die eigenlijk over alle uitvoeringsmaatregelen en over alle vormen van beslag handelt.

Ik geloof dat de regering er goed aan doet een tweede alinea aan artikel 633 toe te voegen dat alleen de kwestie viseert van het beslag onder derden. De hele problematiek gaat immers daarover. Deze tweede alinea van artikel 633 zou dan luiden: «Voor de toepassing van het eerste lid inzake beslag onder derden is, in de interne rechtsorde, de plaats van het beslag de woonplaats van de beslagen schuldenaar.»

Ik geloof dat de toevoeging van deze tweede alinea tegemoet komt aan de besprekingen in de commissie, omdat zij duidelijk het beslag onder derden viseert. Mag ik de Senaat dan ook vragen deze zaak niet terug te zenden naar de commissie? Het gaat hier alleen om een verbetering van het besluit dat eenparig in de commissie werd genomen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

M. le Président. — La parole est à M. Hatry, ministre.

M. Hatry, ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, le rapporteur a été parfaitement clair en ce qui concerne la portée de la mesure.

Il s'agit bien d'ajouter un deuxième alinéa à l'article 633 se rapportant exclusivement aux saisies-arrêts en précisant que le lieu du domicile du débiteur saisi détermine la juridiction.

De Voorzitter. — Kan de Senaat het eens zijn met de conclusie van de rapporteur die het niet nodig vindt, het voorstel opnieuw naar de commissie te verzenden?

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, het was niet mijn bedoeling in deze bespreking tussenbeide te komen, omdat ik het impliciet eens ben met het voorstel van collega Van Rompaey. De praktijk leert ons dat heel wat mensen gedupeerd worden wanneer zij bij betwistingen over beslag onder derden ertoe verplicht zijn het geding te voeren voor een rechter die hun vreemd is.

Voorzitter, ik ga principieel ook akkoord met het regeringsamendement en wens geen terugzending naar de commissie.

Ik heb slechts één bezwaar, namelijk dat de regering *sua sponte* in het amendement het begrip «interne rechtsorde» hanteert. Het begrip «interne rechtsorde» is een neologisme dat tot nog toe in ons Gerechtelijk Wetboek niet bekend is. Met «interne rechtsorde» bedoelt de regering waarschijnlijk de procedures die in dit gezegend of minder gezegend land worden gevoerd en wil zij uitsluitsel maken voor de procedures die een internationaal karakter hebben.

In die omstandigheden heeft het begrip «interne rechtsorde» als neologisme een te algemeen karakter en is een verduidelijking vereist. *(Applaus op de banken van Volksunie.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

De heer Weckx, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik lees ook in de verantwoording bij het amendement van de regering, dat nu werd ingediend, dat het geraden zou zijn ervoor te waken dat de toepassing van deze nieuwe bepaling uitsluitend geldt in de interne rechtsorde. Er wordt verwezen naar het werk van De Leval en J. Van Compernolle: «Aperçu des règles communes aux saisies conservatoires et aux voies d'exécution» in *Les voies conservatoires et d'exécution.*

Wat de heer Van In zegt is juist. Het begrip «interne rechtsorde» is een begrip dat men onder meer om filologische en etymologische redenen weinig terugvindt — ik zou het zo niet uit het hoofd kunnen citeren — in de teksten van de diverse wetboeken en wetten.

Het is toch wel belangrijk ernaar te verwijzen dat dit artikel alleen maar van toepassing zou zijn, ten aanzien van de beslagen die gebeuren op het territorium van de Belgische Staat.

Ik denk dat de regering met die bedoeling de woorden «interne rechtsorde» heeft willen inlassen.

Uitgaande van de algemene rechtsleer, er wordt naar verwezen, zou men deze woorden ook kunnen schrappen. Vermits het Gerechtelijk Wetboek bij mijn weten, zeker wat het hoofdstuk van de beslagen betreft, nooit spreekt van «interne rechtsorde», zou men gewoon kunnen zeggen: «Voor de toepassing van het eerste lid inzake beslag onder derden is de plaats van het beslag de woonplaats van de beslagen schuldenaar.»

In de commissie hebben wij op geen enkel ogenblik een discussie gevoerd over de problematiek van de internationale rechtsregels op dit vlak.

In overeenstemming met de geest van de bespreking in de commissie en haar conclusies zouden wij gewoon kunnen zeggen dat voor de toepassing van het eerste lid inzake beslag onder derden, de plaats van het beslag de woonplaats van de beslagen schuldenaar is. Ten einde alle controversen uit de weg te gaan zouden wij het begrip «interne rechtsorde» beter schrappen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik beaam de suggestie van de heer Weckx te meer, en ten overvloede, omdat elke tekst, die wij als wetgevers aannemers, behoort tot het begrip «interne rechtsorde».

M. le Président. — La parole est à M. Hatry, ministre.

M. Hatry, ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, le gouvernement est d'accord.

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het enig artikel in de vorm zoals voorgesteld door de regering, met dien verstande dat de woorden «in de interne rechtsorde» alsmede de komma's ervoor en erna, worden geschrapt.

Il sera procédé jeudi au vote sur l'article unique tel que présenté par le gouvernement étant entendu que les mots «dans l'ordre interne» de même que les virgules qui les entourent sont supprimés. *(Assentiment.)*

ONTWERP VAN WET HOUDENDE TOEKENNING VAN EEN VERGOEDING AAN DE AMBTENAREN DIE DE PROCUREUR DES KONINGS EN ZIJN SUBSTITUTEN BIJSTAAN IN DE UITOEFENING VAN HUN AMBT BIJ DE POLITIERECHTBANK

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI PORTANT OCTROI D'UNE INDEMNITE AUX AGENTS QUI ASSISTENT LE PROCUREUR DU ROI ET SES SUBSTITUTS DANS L'EXERCICE DE LEURS FONCTIONS PRES LES TRIBUNAUX DE POLICE

Discussion générale

De Voorzitter. — Aan de orde is het onderzoek van het ontwerp van wet houdende toekenning van een vergoeding aan de ambtenaren die de procureur des Konings en zijn substituten bijstaan in de uitoefening van hun ambt bij de politierechtbank.

L'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi portant octroi d'une indemnité aux agents qui assistent le procureur du Roi et ses substituts dans l'exercice de leurs fonctions près les tribunaux de police.

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Van Rompaey, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter. — Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Ik herinner eraan dat de commissie heeft besloten het ontwerp van wet niet aan te nemen.

Je vous rappelle que la commission propose le rejet de ce projet de loi.

Overeenkomstig artikel 47 van ons reglement zal de Senaat zich donderdag uitspreken over dit besluit van de commissie.

Conformément à l'article 47 du règlement, nous procéderons jeudi au vote sur les conclusions du rapport de la commission.

VOORSTEL VAN WET BETREFFENDE DE NIETIGVERKLARING VAN SCHEIDSRECHTERLIJKE UITSPRAKEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROPOSITION DE LOI RELATIVE A L'ANNULATION DES SENTENCES ARBITRALES

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het voorstel van wet betreffende de nietigverklaring van scheidsrechterlijke uitspraken. Dit voorstel werd door de commissie unaniem aangenomen.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi relative à l'annulation des sentences arbitrales. Cette proposition a été adoptée par la commission à l'unanimité.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Weckx, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de la proposition de loi.

Vraagt niemand het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het voorstel van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. Artikel 1717 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een nr. 4, luidende:

« De Belgische rechtbanken kunnen van een vordering tot nietigverklaring slechts kennis nemen wanneer ten minste een partij bij het geschil waarover een scheidsrechterlijke uitspraak werd gedaan, een natuurlijke persoon van Belgische nationaliteit is, of een natuurlijk persoon met verblijfplaats in België, of een rechtspersoon die in België werd opgericht of er een succursale of enige bedrijfszetel heeft. »

Article 1er. L'article 1717 du Code judiciaire est complété par un point 4, libellé comme suit:

« Les tribunaux belges ne peuvent connaître d'une demande en annulation que lorsque au moins une partie au différend tranché par la sentence arbitrale est soit une personne physique ayant la nationalité belge ou une résidence en Belgique, soit une personne morale constituée en Belgique ou y ayant une succursale ou un siège quelconque d'opération. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Deze wet is slechts toepasselijk op de scheidsrechterlijke uitspraken die na de inwerkingtreding ervan zijn gedaan.

Art. 2. La présente loi n'est applicable qu'aux sentences arbitrales rendues après son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het voorstel van wet in zijn geheel.

Nous procéderons jeudi prochain au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

PROJET DE LOI RELATIF A LA PROTECTION ET AU BIEN-ETRE DES ANIMAUX

Ajournement

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BESCHERMING EN HET WELZIJN DER DIEREN

Verdaging

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi relatif à la protection et au bien-être des animaux.

De agenda voorziet de beraadslaging over het ontwerp van wet betreffende de bescherming en het welzijn van dieren.

La parole est à M. Hatry, ministre.

M. Hatry, ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, si je suis bien informé, le projet en question doit encore faire l'objet d'un rapport complémentaire de la commission de la Justice, qui se réunit le 8 novembre prochain.

Par ailleurs, Mme De Pauw-Deveen, rapporteur de la commission, n'a pu être présente aujourd'hui.

Il serait souhaitable que le projet ne soit discuté en séance publique que lorsque nous disposerons du rapport de la commission de la Justice.

M. le Président. — La parole est à M. Sondag.

M. Sondag. — Monsieur le Président, en tant que président de la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes, je m'étonne quelque peu de la demande exprimée par M. le ministre de la Justice. Ce projet de loi a été examiné, au cours de douze séances, par notre commission qui a terminé ses travaux le 12 juin en approuvant l'excellent rapport de notre collègue Van Nevel.

Il est vrai que notre assemblée avait demandé à la commission de la Justice de remettre un avis sur ce projet. J'avais insisté à de multiples reprises pour que la commission de la Justice soit saisie de ce projet et pour qu'elle se prononce dans le plus bref délai. J'apprends maintenant qu'elle pourrait remettre cet avis le 8 novembre; j'insiste pour qu'il en soit ainsi.

Je regrette néanmoins ce retard supplémentaire. J'ose espérer, monsieur le Président, que nous pourrons dans les toutes prochaines semaines discuter en séance publique ce projet qui revêt tout de même une certaine importance, car nous l'attendons depuis longtemps.

M. Goossens. — Ce projet a d'ailleurs déjà été examiné en commission de la Justice. L'examen n'est pas terminé mais la conclusion ne peut tarder.

M. le Président. — La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Monsieur le Président, je rejoins M. Sondag, président de la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Permettez-moi de rappeler au Sénat que c'est moi-même qui, au moment où le Sénat s'est prononcé sur l'envoi en commission du projet en question, avais demandé que l'avis de la commission de la Justice soit sollicité.

Après l'examen en commission de l'Agriculture, j'estime que le projet est mûr et que nous pourrions en discuter immédiatement.

J'ai signalé au Président du Sénat que je retirais ma demande d'envoi en commission de la Justice pour avis. En fait, l'avis demandé était relatif aux peines prévues dans le projet de loi. Si nous entamions immédiatement la discussion, nous pourrions traiter de ce problème.

Dans tous les cas, pour ma part, je souhaite donc que le projet puisse être examiné immédiatement.

M. le Président. — Je suis en présence d'une demande d'ajournement émanant du gouvernement.

Je crois savoir que, vu l'avancement des travaux en commission de la Justice, le rapport pourrait nous parvenir d'ici deux semaines et que nous pourrions donc en discuter à ce moment en séance publique. Je vous propose, dès lors, de reporter le débat.

Het woord is aan de heer Seeuws.

De heer Seeuws. — Persoonlijk betreur ik het uitstel, mijnheer de Voorzitter.

Ik meen dat de redenen die werden aangegeven niet *to the point* zijn. Ik dring er dan ook op aan dat de commissie voor de Justitie dit onderwerp over veertien dagen niet als 38e punt op de agenda zal bespreken, maar dat het als eerste aan de orde komt.

De Voorzitter. — Ik ben het volkomen met u eens, mijnheer Seeuws. Ik meen trouwens dat dit mogelijk moet zijn en dat de gedachtenwisselingen voldoende ver zijn gevorderd.

Het woord is aan de heer Weckx.

De heer Weckx. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor de Justitie heeft inderdaad reeds een eerste inleiding gehoord van de rapporteur, mevrouw De Pauw, die om ambtsredenen momenteel in het buitenland is.

De enige discussie die in verband met het advies nog moet plaatsvinden, handelt over de strafbepalingen in deze wet. Deze discussie kan heel vlug plaatsvinden. Onmiddellijk na het advies van de commissie voor de Justitie kan dit ontwerp dan hier worden behandeld, dat wil zeggen, over veertien dagen.

De Voorzitter. — Ik ben het volkomen eens met de heer Seeuws dat dit als eerste punt op de agenda moet staan zodat wij over veertien dagen, gewapend met het advies, dit ontwerp kunnen bespreken. *(Instemming.)*

La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Monsieur le Président, je n'aurai pas la mauvaise grâce de reprendre les arguments que je viens de développer. Je marque mon accord sur la décision que suggère le Sénat.

Cependant, comme l'assemblée doit se réunir dans quinze jours pour examiner des projets de loi importants, puis-je obtenir de vous, monsieur le Président, et de la conférence des chefs de groupe, que ce projet soit inscrit au premier point de l'ordre du jour de notre prochaine séance, auquel cas je n'insisterai pas davantage?

De heer Seeuws. — Ik steun die vraag.

M. le Président. — Pour autant que le ministre concerné soit disponible, je n'y vois aucun inconvénient.

L'examen de ce projet de loi est donc reporté à deux semaines.

ONTWERP VAN WET TOT AFSCHAFFING OF HERSTRUCTURERING VAN SOMMIGE INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI PORTANT SUPPRESSION OU RESTRUCTURATION DE CERTAINS ORGANISMES D'INTERET PUBLIC

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant suppression ou restructuration de certains organismes d'intérêt public.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Gijs, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp van wet tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut werd ons door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden op 22 december 1983. U ziet dus dat de bespreking van dit wetsontwerp tijd heeft gevraagd en dat de discussie niet van een leien dakje is gelopen.

Uw commissie vatte de werkzaamheden in verband met dit ontwerp aan op 19 januari van dit jaar en bracht één wijziging aan. Er werd één amendement goedgekeurd bij artikel 6 van het oorspronkelijk ontwerp, waarbij ook een gedeelte van de personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij kunnen worden overgeheveld naar de nieuwe Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, waarvan de oprichting in artikel 7 is ingeschreven.

Het eerste verslag werd op 10 juli goedgekeurd maar omdat het ontwerp toch door uw commissie was geamendeerd, had ook de regering een aantal amendementen ingediend die, samen met de amendementen van de heer Lepaffe, aanleiding waren voor de Senaat om het ontwerp op 9 oktober terug naar uw commissie te zenden. De commissie heeft dan nog een aantal wijzigingen aan het reeds geamendeerde ontwerp aangenomen. Dit gaf aanleiding tot mijn aanvullend verslag van 25 oktober jongstleden.

Ik zal mijn inleiding bijgevolg beperken tot het vermelden van enkele wijzigingen die werden aangebracht aan het ontwerp, zoals het door de Kamer van volksvertegenwoordigers werd overgezonden. Voor het overige zal ik naar mijn verslag verwijzen omdat wij allemaal ruimschoots de tijd hebben gehad, zelfs in de zomermaanden, om het te lezen.

Een eerste amendement dat door uw commissie werd aangenomen, heb ik reeds vermeld.

In de oorspronkelijke tekst van artikel 6 werd alleen maar een gedeelte van de goederen en van de personeelsleden, van de rechten en verplichtingen van het Nationaal Instituut voor de huisvesting en van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting vermeld als over te dragen naar de nieuwe Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij.

De Nationale Landmaatschappij werd niet vermeld omdat werd aangenomen dat voor deze maatschappij in de Brusselse regio geen activiteiten meer overbleven. Na discussie over dit punt in de commissie bleek dat dit laatste niet helemaal juist was en dat er redenen waren om eveneens de overdracht van een gedeelte van de personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij te voorzien. Artikel 6 werd in deze zin aangevuld.

Nadat het ontwerp terug naar de commissie was gezonden, werden een aantal regeringsamendementen aangenomen. De belangrijkste wijzigingen werden aangebracht in artikel 2. Reeds in het begin van de algemene bespreking in juli van dit jaar, werden door enkele leden opmerkingen gemaakt in verband met het vrijwaren van de belangen van andere vennoten of aandeelhouders dan de Staat. Het ging hoofdzakelijk om provincies en gemeenten. Een regeringsamendement in deze zin werd door de commissie zelf nogmaals geamendeerd, waardoor de intercommunale verenigingen en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn werden toegevoegd aan de gemeenten en de provincies die in het regeringsamendement waren vermeld.

In het oorspronkelijke subamendement werden eveneens particulieren gezien als mogelijke aandeelhouders of vennoten van instellingen van openbaar nut, die het onderwerp vormen van dit ontwerp. Dit laatste werd niet door uw commissie aanvaard omdat er geen informatie voorhanden was waaruit kon blijken dat ook particulieren aandeelhouder of vennoot zijn van bedoelde instellingen.

Een tweede amendement van de regering bij artikel 2 had tot doel een duidelijk onderscheid te maken tussen de afschaffing van instellingen enerzijds, en de ontbinding of vereffening van instellingen anderzijds. De afschaffing van instellingen wordt geregeld in artikel 1, de ontbinding of vereffening in artikel 2. Sommige instellingen zijn inderdaad als commerciële vennootschappen georganiseerd, met name de huisvestingsmaatschappijen en de Nationale Maatschappij der waterleidingen. Het regeringsamendement maakt het mogelijk die instellingen eventueel in vereffening te stellen zoals een commercieel georganiseerde maatschappij.

Tenslotte werden aan de oorspronkelijke tekst wijzigingen aangebracht om de procedure van omwisseling van personeelsleden, nadat zij naar de gewesten en de gemeenschappen werden overgeheveld, volledig in overeenstemming te brengen met de interpretatie die de minister zelf, zowel in de Senaatscommissie als destijds in de Kamercommissie, aan de oorspronkelijke tekst had gegeven.

Ook andere artikelen werden geamendeerd, hoofdzakelijk om de teksten aan te passen aan de nieuwe situatie van de Duitstalige Gemeenschap die ontstaan is door de goedkeuring van de wet van 31 december 1983. De oorspronkelijke tekst dateert van vóór die datum, zodat daarin het nieuwe statuut van de Duitstalige Gemeenschap niet kon worden opgenomen.

Tot slot van deze korte inleiding wens ik nog een probleem onder de aandacht van de vergadering te brengen in verband met de afschaffing van het Rijksfonds voor de sociale reklassering van de minder-validen.

De heer Op 't Eynde heeft de aandacht van de commissie herhaaldelijk gevestigd op het probleem dat de afschaffing van dit Rijksfonds met zich brengt. Zijn stelling is dat de werking van dit Fonds als voorbeeld wordt gesteld in het buitenland omdat het de sociale reklassering van minder-validen opvat als een samenhangend proces dat zich met alle aspecten van het reklasseringsproces bezighoudt en waarin het individu centraal staat. Zijn opvatting werd uitgebreid in mijn rapport toegelicht op de bladzijden 5 en 6. U kunt dit ook terugvinden als toelichting bij de amendementen die de heren Op 't Eynde en Egelmeers in de openbare vergadering van de Senaat hebben ingediend.

Hoewel uw commissie duidelijk de gevaren ziet die de afschaffing van het Rijksfonds met zich brengt, heeft zij de stelling van de regering uiteindelijk aanvaard waar bij de opheffing van het Rijksfonds nationaal gebleven functies in verband met de individuele prestaties naar het Riziv worden overgebracht.

Dit is een noodzakelijk gevolg van de bijzondere inrichtingswetten van 1980. De Raad van State heeft trouwens bevestigd dat krachtens de

Grondwet de notie «persoonsgebonden materie» geldt voor instellingen, maar niet voor individuele personen.

De collega's Op 't Eynde en Egelmeers hebben een verband gelegd tussen het Rijksfonds en de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening die niet wordt afgeschaft maar wel wordt geherstructureerd. Het verschil ligt hierin dat een aanzienlijk deel van de functies van de RVA nationaal blijven terwijl dat voor de functies van het Rijksfonds beperkt is tot de individuele prestaties, die naar het Riziv worden overgeheveld.

Hoewel uw commissie niet blind was voor de problemen die hier rijzen, was de meerderheid van oordeel dat de oorspronkelijke tekst moest worden behouden. Ook de regering is zich bewust van het delicate van de opdracht die erin bestaat het Rijksfonds af te schaffen, maar de regering heeft uw commissie ervan overtuigd dat alle maatregelen zullen worden genomen om een maximale harmonisatie te verzekeren tussen de functies die de gemeenschappen voor de sociale reklassering voor de minder-validen zullen uitvoeren en de individuele tussenkomsten die aan het Riziv zullen worden toevertrouwd.

Namens de commissie voor de hervorming der instellingen verzoek ik de Senaat de door de commissie aangenomen tekst eveneens goed te keuren. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Op 't Eynde.

De heer Op 't Eynde. — Mijnheer de Voorzitter, bij de bespreking van het wetsontwerp nr. 629 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut, wil ik mij beperken tot de afschaffing van het Rijksfonds voor de sociale reklassering van de minder-validen.

Zoals de rapporteur het in zijn uitstekend verslag heeft vermeld staat het nu al vast dat het ontwerp in zijn gewijzigde vorm dient te worden teruggezonden naar de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Hiervan heeft de regering reeds dankbaar gebruik gemaakt om bij middel van eigen amendementen verbeteringen aan te brengen — dat geven wij grif toe —, tekstaanvullingen uit te voeren en bestaande leemten op te vullen. Maar tot op heden werd er evenwel nog geen enkel amendement in de commissie aanvaard dat betrekking heeft op de afschaffing van het Rijksfonds voor de sociale reklassering van de minder-validen.

Ik betreur dat er bij de bespreking van een dergelijk belangrijk ontwerp zo weinig belangstelling is.

Ik zou er bij elke fractie willen op aandringen dat ze, alvorens over dit onderwerp te stemmen, een zeer ernstig onderzoek zou wijden aan de draagwijdte en de consequenties ervan. Ik zou zelfs verder durven te gaan en op deze tribune beweren dat wij, als wij het ontwerp ongewijzigd aanvaarden, ten opzichte van de minder-validen een onvergetelijke maar vooral een onvergeeflijke fout maken omdat wij door de afschaffing van het Rijksfonds niet alleen elk coherent gehandicaptenbeleid in ons land onmogelijk maken, maar ook omdat wij zullen verdrinken in een moeras van bevoegdheidsconflicten.

Mijnheer de Voorzitter, niemand zal betwisten dat omwille van budgettaire redenen en opgelegde besparingen elke minder-valide in zijn bestaansmogelijkheden zwaar werd aangetast de jongste tijd. Ik beschik over een ellenlange waslijst van inleveringen waarvan de minder-validen het slachtoffer zijn. Om echter niet van demogagogie te worden beschuldigd, weiger ik daarop nader en in detail in te gaan. Ik vind het evenwel onbegrijpelijk en zelfs onaanvaardbaar dat men bovenop de budgettaire inleveringsmaatregelen, thans de rechten van de minder-validen ook nog zal aantasten op institutioneel vlak.

De minister gaf tijdens zijn inleiding tot de algemene beraadslaging grif toe dat de in onderhavig ontwerp voorgestelde oplossing voor het Rijksfonds zeker niet ideaal is. Hij scheen zelfs te betreuren dat er geen andere mogelijkheden openblijven in het kader van het huidig institutioneel stelsel. Om de afschaffing van het Rijksfonds te bepleiten baseert hij zich enerzijds, op het feit dat de wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat een aantal activiteiten van het Rijksfonds behoren tot de bevoegdheidssfeer van de gewesten en de gemeenschappen, wat trouwens de Raad van State in zijn advies bevestigde. Anderzijds zegt de minister dat de taken, die verband houden met de nationaal gebleven bevoegdheden, ontoereikend zijn om het Rijksfonds als nationale instelling te handhaven.

Omdat verscheidene commissieleden twijfelden aan de duidelijke afbakening van de bevoegdheidssfeer van de nationale overheid en van de gemeenschappen, heeft de minister aanvullend verklaard dat de overdrachten naar de instellingen gemeenschapsmaterie zouden worden.

De tussenkomsten ten gunste van individuele personen zouden blijven behoren tot de bevoegdheid van de nationale overheid. De individuele tussenkomsten zouden, zoals trouwens bepaald in het ontwerp, worden overgeheveld naar het Riziv.

Mijnheer de minister, ik hoef u wellicht niet te zeggen, dat wij, evenmin als u, onverdeeld gelukkig zijn met de voorgestelde regeling. Integendeel, zoals wij bij de aanvang van onze uiteenzetting verklaarden, zijn wij uitermate bezorgd over de coherentie van het gehandicaptenbeleid en vrezen wij een enorm aantal bevoegdheidsconflicten.

De wet van 16 april 1963, die trouwens door het Parlement eenparig werd goedgekeurd, lag aan de basis van de oprichting van het Rijksfonds. Men wilde zeer bewust het toenmalig beleid in verband met de minder-validen onttrekken aan het bevoegdheidsdomein van de arbeidsvoorziening, omdat het daar als een aanhangsel, marginaal, zou behandeld worden, terwijl men duidelijk voor de minder-validen een sluitend, functioneel revalidatiebeleid wilde waarborgen.

Het is ten andere de verdienste van de wet van 16 april 1963 dat er voor elke minder-valide, conform de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen, een samenhangend en doorlopend individueel programma wordt uitgewerkt.

Wanneer nu de tussenkomsten voor de individuele verstrekkingen inzake functionele revalidatie worden overgeheveld naar het Riziv zal:

a) het gevaar van opslorping beslist niet denkbeeldig zijn;

b) het revalidatieproces zich beperken tot het medisch aspect en de coördinatie met de economische, sociale en culturele integratie wegvallen;

c) het Riziv — zelfs indien de uitvoeringsbesluiten waarborgen bieden aangaande het behoud van de verworven rechten van de minder-validen, — geen specifiek functioneel revalidatiebeleid kunnen voeren waarin de vele bijkomende voordelen toegekend als supplement op de Zivnomenclatuur vervat blijven.

Onze tweede reeks van fundamentele bezwaren betreffen de bevoegdheidsconflicten.

Het voorliggend ontwerp bepaalt enkel dat de individuele prestaties kunnen worden beschouwd als toelagen aan minder-validen en dus tot de nationale bevoegdheid blijven behoren. Het ontwerp beschouwt uitsluitend de functionele revalidatie, dus alleen de taken vernoemd in artikel 3, 2°, 3° en 4°, van de wet van 16 april 1963, als persoonlijke tussenkomsten. Wij zien evenwel niet in hoe het mogelijk is de taken omschreven bij artikel 3, 11° en 12°, van de wet van 6 april 1963 en nader bepaald bij de artikelen 93, 94 en 95 en 85, 2° en 3°, van het koninklijk besluit van 5 juli 1963, niet als individuele prestaties te beschouwen.

Omdat deze aangehaalde argumentatie misschien te technisch is en enig naslagwerk vereist, zullen wij ter verheldering enkele praktische voorbeelden geven.

De verstrekkingen inzake functionele revalidatie voorzien in het revalidatieproces, zoals logopedie, kinesitherapie, ergotherapie, psychomotoriek en dergelijke, blijven als persoonlijke tussenkomsten behoren tot de nationale bevoegdheid en worden overgedragen aan het Riziv.

Wij dachten dat de reiskosten die gepaard gaan met deze verstrekkingen, even individueel zijn als de prestatie zelf, maar zij worden volgens het ontwerp gemeenschapsmaterie. Hier faalt het ontwerp. Wij dachten eveneens dat een tussenkomst in het loon van een minder-valide, die verstrekt wordt omdat hij door zijn handicap rendementsverlies lijdt, een persoonlijke tussenkomst is. Nochtans wijst het ontwerp de bevoegdheid toe aan de gemeenschappen. Wij zijn eveneens de mening toegedaan dat alle verstrekkingen in het kader van de materiële hulp, zoals een invalidenwagen, een tweede prothese, orthopedische schoenen, aanpassing van een auto of van een woning aan een handicap, evenveel strikt individuele tegemoetkomingen zijn, die enkel worden toegekend op basis van individuele gegevens en ook rechtstreeks aan de betrokkenen worden vergoed. Zij zouden derhalve ook tot de nationale bevoegdheidssfeer moeten behoren, maar het ontwerp wijst ze toe aan de gemeenschappen.

De regering lijkt wel bereid om het Rijksfonds voor sociale reklassering van de minder-validen als nationale instelling te behouden, maar is de mening toegedaan dat de omvang van de overblijvende taken niet toereikend is.

Wij hebben hierboven aangetoond dat, overeenkomstig de wet van 8 augustus 1980 en het beginsel dat alle individuele verstrekkingen natio-

naal moeten blijven, er merkelijk meer taken onder de nationale bevoegdheid ressorteren dan thans in het ontwerp bepaald wordt. Daarenboven zijn er onder andere nog talrijke andere opdrachten die het behoud van een nationaal Rijksfonds verantwoorden. Wij denken aan:

Het aanleggen van een centraal steekkaartenstelsel;

De gelijkstelling van de vreemdelingen;

Het onderzoek naar de onmogelijkheid van reklassering of het belangrijk artikel 12;

De behandeling van de aanvragen van minder-validen uit het Brusselse Gewest;

De vaststelling van de nomenclatuur van de verstrekkingen voor functionele revalidatie;

De tegemoetkomingen voor verstrekkingen in het buitenland;

Het vaststellen van de normen die recht geven op een gelijkstelling van een schoolopleiding met een beroepsopleiding;

De coördinatie van de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 26;

De conceptie van de maatregelen inzake sociale hulp;

Het vaststellen van gemeenschappelijke normen inzake erkenning en betoelaging van de instellingen;

De erkenning en betoelaging van de instellingen in het Brusselse gewest.

In afwachting dat paritaire comités worden opgericht in beschermende werkplaatsen, kan het Rijksfonds verder de gemeenschappelijke normen vastleggen voor de tussenkomst in het loon en de sociale lasten in deze werkplaatsen.

Wij denken vooral aan de inning van de ontvangsten en aan het vaststellen van de inningsmodaliteiten van de financiering en de verzekering van het goede verloop ervan, want de Staat is daar zeker erg te kort geschoten. Wij denken aan het onderhouden van de betrekkingen met internationale organisaties zoals de Uno, de Oeso, de Unesco, de EG, de Raad van Europa enzovoorts.

Aangezien deze uitgebreide opsomming van taken verre van limitatief is en aangevuld kan worden met noodzakelijke opdrachten om de algemene werking van de instellingen te bevorderen, menen wij dat het behoud van een nationaal Rijksfonds gerechtvaardigd is.

Al deze argumenten hebben er ons toe aangezet een vrij uitgebreide amendering in te dienen.

Overeenkomstig de wet van 8 augustus 1980 vallen alle overdrachten aan instellingen in de bevoegdheid van de gemeenschappen. Wij tornen dus niet aan de regionalisering. Met ons amendement artikel 11*quater* brengen wij zelfs enige verduidelijking betreffende de noodzakelijke verdeling van de financiële middelen naar de gemeenschappen toe, zoals door de Raad van State werd gevraagd. Dat hebben wij niet teruggevonden in de huidige tekst.

Om de coherentie en de coördinatie van het gehandicaptenbeleid niet te schaden, om te beletten dat door de overheveling naar het Riziv de thans geldende verstrekkingen en voorzieningen niet langer zouden gewaarborgd blijven, blijft het Rijksfonds voor sociale reklassering van de minder-validen zoals de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, als nationale instelling behouden, belast met alle restbevoegdheden alsook met de taken ten aanzien van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad waarvoor de gemeenschappen niet bevoegd zijn.

Mijnheer de Voorzitter, als besluit wil ik beklemtonen dat onze amendering geen oppositiereflex is. Wij hebben hier niet te beslissen over een politieke optie. Wij hebben enkel getracht een wettelijke basis te vinden voor een gecoördineerd en efficiënt gehandicaptenbeleid dat al jarenlang model staat voor het buitenland. Wij wensen dat ideaal beleid in stand te houden.

Wij staan gelukkig niet geïsoleerd met onze redenering. Als bewijs daarvan gelden de veelvuldige initiatieven en persconferenties over dezelfde materie van de Vlaamse Federatie voor gehandicapten en de Katholieke Vereniging voor gehandicapten.

De heer Claeys. — Dat is niet juist.

De heer Op 't Eynde. — Dat is wel juist, mijnheer Claeys. Ik kan u het bewijs leveren.

De katholieke verenigingen voor gehandicapten hebben niet uitdrukkelijk gepleit voor het behoud van het Rijksfonds als nationale instelling. Zij hebben wel gevraagd het niet over te hevelen naar het Riziv. Dat komt op hetzelfde neer.

De heer Claeys. — Dat is wat anders.

De heer Op 't Eynde. — Het is een nuance, maar het resultaat is precies hetzelfde. Durft u als eventuele vertegenwoordiger van de Katholieke Vereniging voor gehandicapten zeggen dat u ermee akkoord gaat dat de individuele prestaties naar het Riziv worden overgeheveld?

Verdedigt u dan de stelling van de Katholieke Vereniging voor gehandicapten?

De heer Claeys. — Zeker.

De heer Op 't Eynde. — Vast niet. Na mijn uiteenzetting zal ik u de brief geven.

Wij staan zeker niet geïsoleerd met onze redenering omdat een gemeenschappelijk standpunt, én van het ABVV én van het ACV, werd ingenomen in een brief van 28 mei 1984, waarin zij de volgende oproep doen tot de fractievoorzitters:

«De twee vakbondsorganisaties, ACV en ABVV, wensen met dit schrijven hun bezorgdheid uit te drukken over dit ontwerp. Wij vrezen dat door de overheveling van de individuele tegemoetkoming naar het Riziv het statuut van gehandicapte niet lang zal gehandhaafd blijven, gezien het Riziv zelf met financiële moeilijkheden kampt. De nomenclatuur van het Riziv is trouwens niet zo ruim als deze van het Rijksfonds voor sociale reklassering. Wij vrezen dat een reeks van individuele tegemoetkomingen niet meer zal terugbetaald worden. Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk wie na de stemming van het ontwerp de verplaatsingskosten zal betalen, wie die loonaanpassingen ingevolge rendementsverlies zal betalen aan de werkgevers die een gehandicapte tewerkstellen en zo meer. De twee vakbonden zijn dan ook van oordeel dat het beter zou zijn een Nationaal Rijksfonds te behouden dat nog enkel bevoegd zou zijn in de nationale materies. Wij zouden u willen vragen met dit standpunt rekening te houden bij de bespreking van dit ontwerp in de Senaat.»

De heer Claeys. — Dat is één standpunt.

De Landsbond der christelijke mutualiteiten gaat er niet mee akkoord.

De heer Op 't Eynde. — Ik geef u de brief straks, mijnheer Claeys.

Op onze beurt vragen wij met aandrang, om louter humanitaire redenen, onze amendementen aan te nemen. *(Applaus op de socialistische banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Goossens.

M. Goossens. — Monsieur le Président, mon intervention portera essentiellement sur trois points.

Le premier concerne les charges du passé. Dans le texte initial du projet, l'article 2 comprenait deux phrases au sujet des dettes contractées par les organismes dissous. Le paragraphe 1er, 1°, donnait au Roi le pouvoir de régler le transfert des obligations de ces organismes, tandis que le paragraphe 1er, 4°, énonçait que le Roi règle «toutes autres questions auxquelles donne lieu la liquidation des organismes supprimés, à l'exclusion du règlement des charges du passé».

On pouvait déduire de ce texte, ainsi que de la déclaration du ministre, que le règlement des charges du passé serait opéré en fonction de la loi du 5 mars 1984. Or l'amendement introduit par le gouvernement, sous le numéro 629-4, remplace l'article 2 par un texte nouveau qui supprime le paragraphe 1er, 4°.

Certains déduisent de cette suppression que le règlement des charges du passé fait partie du transfert des obligations visées au paragraphe 2, 1°, ce qui implique des charges financières très lourdes pour la région.

Je n'ignore pas que le ministre a déclaré — cela a été consigné dans le rapport complémentaire, page 3 — que cette suppression était due au fait qu'entre-temps la loi du 5 mars 1984 sur les charges du passé avait été adoptée. Cette loi, a-t-il été déclaré, a résolu le problème.

Et pourtant, ne pourrait-on pas se demander, dans une certaine interprétation des textes, si en supprimant, par voie d'amendement, une mention qui figurait dans le projet original, on n'aurait pas, en quelque sorte, implicitement sinon modifié, tout au moins limité ou altéré le champ d'application de la loi du 5 mars 1984?

Afin d'éviter cette interprétation funeste, monsieur le ministre pourrait-il nous confirmer, en séance publique, que les arrêtés royaux d'exécution de l'article 2 doivent respecter scrupuleusement les dispositions de la loi du 5 mars 1984, relative aux soldes et aux charges du passé des communautés et des régions et tout particulièrement celles des articles 1er et 2 de cette loi? Je rappelle que ces articles traitent de la débition des charges du passé, du maintien des garanties données par l'Etat aux épargnants et de l'apurement de la dette de la Société nationale du logement.

Ou bien, faut-il en conclure que le gouvernement envisagerait de prendre à l'égard des régions des dispositions plus défavorables que celles qui sont prévues aujourd'hui?

Telle est la question que je pose au ministre.

Le deuxième point concerne les modalités de liquidation.

A l'article 2, un membre avait déposé en commission du Sénat un amendement visant à ajouter un paragraphe 6 qui donnait aux régions et aux communautés des garanties sur la gestion des organismes dissous pendant la période de liquidation. Lors de la discussion du rapport complémentaire, la distinction a nettement été faite entre la suppression, d'une part, la liquidation et la dissolution, d'autre part, ces dernières impliquant une certaine période de survie des organismes en question avec maintien de leur personnalité juridique.

L'amendement précité tendait notamment à désigner des commissaires régionaux et communautaires qui auraient un droit de regard sur la liquidation.

Vous avez repoussé l'amendement sur ce point, monsieur le ministre, pour le motif qu'on pourra lire en page 12 du premier rapport — document 629-4 — de M. Gijs, où je relève: «Au sujet du 3°, le ministre déclare que le but visé a déjà été atteint par l'adjonction, aux commissaires gouvernementaux, de représentants des communautés et des régions. Ces commissaires et représentants siègent en collège et, par conséquent, le gouvernement peut faire usage de son droit de veto à la simple demande d'un représentant d'une région ou d'une communauté. Tout cela résulte d'une convention entre l'Etat, les communautés et les régions.» C'est du moins ce qui apparaît à la lecture de votre déclaration, monsieur le ministre, telle qu'elle a été actée par le rapporteur.

C'est sur base de cette déclaration que l'amendement en cause a été retiré. Nous n'avons pas trouvé trace d'une telle convention. Etant donné l'importance capitale du problème de garantie de liquidation, nous nous permettons de demander au ministre de bien vouloir préciser la date de cette convention, entre quelles parties elle a été conclue, quel en est exactement le contenu et quand elle sera soumis à l'approbation de la Chambre et du Sénat.

Nous savons que l'article 2, paragraphe 4, du texte soumis au Sénat prévoit l'avis des exécutifs communautaires et régionaux. Nous souhaitons qu'on reconnaisse à cet avis la plus large portée possible.

Le troisième point de mon intervention concerne le Fonds national de reclassement social des handicapés. Je serai extrêmement bref sur ce point, l'orateur qui m'a précédé à cette tribune ayant longuement analysé différents aspects de ce problème et, notamment, toutes les menaces qui pesaient sur ce Fonds.

M. Gramme, vice-président, prend la présidence de l'assemblée

Tout récemment, monsieur le ministre, vous avez été interpellé à la Chambre des représentants sur l'évolution catastrophique du Fonds. Vous vous souviendrez, par ailleurs, qu'en commission, j'avais déposé un amendement tendant à compléter une des dispositions par une mention qui, si elle ne réglait pas le problème, assurait au moins une certaine garantie qui consistait à obtenir l'avis d'une commission, composée notamment de médecins spécialistes en réadaptation et chargés de proposer une nouvelle nomenclature des prestations médicales et paramédicales donnant lieu à remboursement.

En effet, il est à craindre que, dans l'Etat actuel des choses, la nomenclature de l'Inami ne puisse pas comprendre l'ensemble des prestations visées au niveau du Fonds en question.

Après avoir entendu les justifications se rapportant à cet amendement, vous avez fait, toujours en commission, des déclarations qui tendaient à me rassurer sur le sort qui serait réservé à l'avenir à ces prestations. En fonction de cette déclaration, j'ai retiré cet amendement, qui n'a donc pas été soumis au vote.

J'aimerais, monsieur le ministre, vous entendre, en séance publique, répéter les déclarations que vous avez faites en commission, d'une manière aussi «sécurisante» que possible.

Telles sont, monsieur le ministre, les trois questions que je me permets de vous poser et je vous remercie de la réponse que vous voudrez bien y apporter. *(Applaudissements sur les bancs socialistes.)*

M. le Président. — La parole est à Mme Delruelle.

Mme Delruelle-Ghobert. — Monsieur le Président, monsieur le ministre, chers collègues, en débutant cette intervention, je voudrais féliciter M. Gijs pour les qualités de son rapport.

Le projet de loi qui se trouve à l'ordre du jour avait fait l'objet de discussions détaillées et d'amendements substantiels à la Chambre des représentants.

Les discussions en commission du Sénat furent assez brèves, mais néanmoins importantes. En raison du dépôt d'une série d'amendements du gouvernement, un examen complémentaire a d'ailleurs eu lieu en commission; les rapports de M. Gijs le relatent parfaitement.

Le projet de loi portant suppression ou restructuration de certains organismes d'intérêt public constitue une étape très importante dans le processus d'achèvement de la réforme de l'Etat, réalisée par les votes des lois d'août 1980. Une des conséquences de cette réforme a été la restructuration de l'administration.

Par ailleurs, des organismes d'intérêt public, les parastataux, relevant de l'autorité nationale, assumaient, depuis le vote des lois de réformes institutionnelles, des tâches et des missions relevant de la compétence des communautés et des régions.

Il fallait donc procéder à une restructuration dans ce domaine également afin de permettre aux régions et aux communautés de faire exercer les compétences qui leur étaient dévolues par des organes propres créés par elles à cette fin.

L'opération envisagée n'est pas simple. De nombreux problèmes techniques surgiront lors de la dissolution et de la liquidation de ces parastataux énumérés limitativement dans le projet de loi. Le gouvernement a d'ailleurs opté pour une loi-cadre, accordant ainsi au Roi de larges compétences en la matière. Il s'agit notamment des modalités de la suppression ou de la restructuration des organismes en question: transfert de leur mission, de leur personnel, de leurs biens, de leurs droits et obligations.

Parallèlement à cette procédure, les communautés et les régions mettent ou mettront elles-mêmes en place les instruments qui doivent leur permettre de mener une politique autonome dans les matières visées ici et qui relèvent de leur compétence en vertu des lois de réformes institutionnelles. C'est la raison pour laquelle une concertation entre le gouvernement national et les exécutifs s'impose.

J'ai ainsi rappelé brièvement les principes fondamentaux sur lesquels se fonde cette législation.

Monsieur le Président, vous me permettrez maintenant de m'attarder plus particulièrement, pendant quelques instants, à l'un des organismes concerné par le projet de loi: l'Œuvre nationale de l'Enfance - het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Comme vous le savez, j'y exerce des responsabilités puisque j'assume la présidence de cet organisme depuis plusieurs années; j'en serai peut-être la dernière présidente nationale, mais n'anticipons pas.

Je ne vous étonnerai pas lorsque je qualifierai d'historique l'événement que constituera pour l'Œuvre nationale de l'Enfance l'application de la procédure envisagée par le présent projet.

Créée par une loi organique de 1919, l'Œuvre nationale de l'Enfance a eu pour mission essentielle d'assurer et de développer la protection maternelle et infantile dans notre pays. Cette initiative était née de la préoccupation spontanée de l'enfant durant la guerre 1914-1918. Elle fut institutionnalisée par un texte de loi d'une grande sobriété, ce qui lui permit de s'adapter continuellement à l'évolution des mentalités et des besoins. Elle a donc multiplié pendant toutes ces années les actions de prévention, d'éducation à la santé, pour sauvegarder le bien-être de l'enfant et de la mère. Elle s'est limitée à la relation mère-enfant dans les années 1930-1940 pour englober celui de la famille tout entière au cours des décennies plus récentes.

Les objectifs médico-sociaux de l'Œuvre nationale de l'Enfance trouvent leurs racines mêmes dans les matières personnalisables. C'est ainsi que les lois d'août 1980 ont transféré logiquement ces compétences aux communautés.

Le processus interne de restructuration de l'ONE-NWK est en route depuis lors, c'est-à-dire depuis plus de quatre ans. Sans attendre les

dispositions législatives, l'organisme que je préside a entamé une scission interne tant de ses organes de gestion et d'avis que de ses services administratifs et techniques; je parle des travailleurs médico-sociaux, de ses services d'inspection, de ses centres d'accueil, etc.

Le vote du présent projet de loi ne fera que légaliser, concrétiser cette scission ainsi que sa dernière phase; j'entends par là l'élaboration des arrêtés royaux fixant les modalités de transfert de ses biens, de son personnel, de ses droits et obligations.

Chaque communauté a d'ailleurs, par voie de décret, créé un organisme habilité à exercer, dans un esprit propre à chacune, les missions de l'organisme unitaire. Il s'agit du décret de la Communauté française créant l'Office de la naissance et de l'enfance, voté l'an dernier déjà, ainsi que du décret du *Vlaamse Raad* organique du *Kind en gezin* voté plus récemment, cette année.

En ce qui concerne la Communauté germanophone, des projets sont en cours d'élaboration.

Je ne puis que me réjouir de cet état de choses et souhaiter à ces nouveaux organismes de poursuivre, voire d'amplifier, les tâches dignement remplies par leur devancière.

J'ajouterai un autre souhait: que le gouvernement et les exécutifs puissent avoir la sagesse d'arrêter les dernières modalités de partage dans la sérénité et le souci de donner à chaque communauté et, dès lors, aux nouveaux organismes, les moyens de poursuivre l'œuvre entreprise.

L'expérience acquise au cours des dernières années prouve que cet objectif est réalisable. Si certains problèmes devaient malgré tout se révéler trop ardus, trop difficiles pour aboutir à une solution rapide, il faudrait, je crois, avoir le courage, la sagesse et l'imagination suffisantes et réaliser déjà tout ce qui peut l'être. C'est pourquoi je plaide en faveur de l'urgence et de l'efficacité.

Le processus de communautarisation de l'ONE-NWK a débuté il y a plus de quatre ans. Rien n'est plus préjudiciable non seulement pour une institution mais aussi pour les hommes et les femmes qui la servent, de constater que l'échéance, l'issue attendue, s'éloigne au lieu de se rapprocher, créant ainsi un climat d'incertitude et d'insécurité.

Puis-je rappeler qu'il s'agit, en l'occurrence, de l'avenir de notre population tout entière, car la petite enfance est le moment de la vie dont la réussite conditionne l'avenir et que cette période, brève mais irréversible, on n'a pas le droit de la gaspiller. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, niemand zal ontveinzen dat wij hier te maken hebben met een buitengewoon belangrijk ontwerp. Ik zou dan ook de collega's aansporen, voor zover zij zich nog niet in deze materie hebben verdiept, alsnog een poging te doen om belangstelling op te brengen voor deze teksten.

Een eerste en ook de meest bevreemdende vaststelling in verband met dit ontwerp is dat aan de regering als het ware een blanco volmacht wordt gegeven om enerzijds, de afschaffing en anderzijds, de herstructurering van een aantal zogenaamd gevestigde instellingen mogelijk te maken.

Ik mag zelfs meer zeggen.

De opdracht die in deze teksten verscholen zit, geeft aanleiding tot subopdrachten, tot verscholen opdrachten om op bepaalde terreinen interpretaties, bevoegdheden, regelingen of diensten uit te breiden, te verminken of te vermeerderen naargelang het de opdrachtnemer zal behagen.

Ik moet de opmerkingen van één van de vorige sprekers, de heer Op 't Eynde, althans wat de analyse van de situatie betreft doch niet wat zijn conclusies aangaat, volkomen bijvallen en met hem vaststellen dat wij een gevaarlijk pad opgaan. Tenzij de bevoegde minister alsnog ertoe bereid zou zijn enige verduidelijking te geven, weten wij immers in de huidige stand van zaken niet waarheen deze teksten zullen leiden.

In het kader van de evolutie van de staatshervorming, zoals zij sedert jaren is op gang gebracht, is het mechanisme waarin in dit ontwerp wordt voorzien, nochtans belangrijk. Wil men niet eens te meer een bijkomend diskrediet leggen op de staatshervorming, dan zou men moeten veronderstellen dat alle waarborgen voorhanden zijn om de overdrachts- of ontbindingsoperaties vlot, naar behoren en tot een ieders voldoening te laten verlopen.

Is dat echter wel het geval?

Ik meen nu al te mogen zeggen van niet. Deze teksten bevatten zoveel opdrachten tot compromissen, dat wij ons bij voorbaat mogen verwachten aan heibel, discussies, tegenstrijdige adviezen en uiteindelijk misschien ook aan een zeker immobilisme om de ware opdracht te vervullen.

Mijnheer de minister, ik geef u een concreet voorbeeld. Wanneer wij binnen afzienbare tijd zullen geconfronteerd worden met de formele afschaffing zowel van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting, van de Nationale Landmaatschappij als van de Nationale Maatschappij voor de waterleiding — en ik alludeer hier op het betoog van vorige spreker —, is het evident dat ook de lasten die deze maatschappijen op zich hebben genomen, zullen moeten worden verdeeld.

Het document dat ik hier in handen heb dateert van 19 maart 1984. Het is dus zeer recent. Wij weten dat, althans formeel, sedert de wet van augustus 1980 de activiteiten van de vennootschappen voor sociale woningbouw zijn onttrokken aan het toezicht van de centrale overheid, en impliciet werden toevertrouwd aan de regionale instellingen.

Aan de hand van die factuur van 19 maart 1984 stel ik echter vast dat men er zonder blikken of blozen in slaagt activiteiten, ontwikkeld op Waalse werven, dus op werven gelegen in het zuidelijk deel van het land, te imputeren op uitgaven die uitsluitend betrekking hebben op Vlaamse werven. Het gaat hier meer concreet over een werf te Lobbes, te Gembloux, waar voor een bedrag van, zij het slechts 145 000 frank, prestaties werden geleverd die in het kader van de activiteiten van de Nationale Landmaatschappij zonder blikken of blozen worden geïmputeerd op werven gevestigd te Essen, Ieper en Wingene-Tielt.

Ik geef dit als voorbeeld niet enkel om erop te wijzen dat de activiteiten van deze af te schaffen maatschappijen aan elke controle ontsnappen maar tevens om aan te tonen dat zij ook lasten op korte en op langere termijn hebben gecumuleerd die uiteindelijk op onze gemeenschappen zullen rusten.

Mutatis mutandis kunnen ook vragen worden gesteld in verband met het personeel. Gelukkig heeft de rapporteur — en ik betuig hem daarvoor de eer die hem toekomt — gealludeerd op de discussies die daaromtrent in de Senaatscommissie werden gevoerd. Het is toch een publiek geheim dat met het oog op de afschaffing van een aantal zogenaamd nationale instellingen tussen het personeel van die instellingen een stoelendans plaatsvindt. Er worden ten onrechte rangverhogingen, bevorderingen, weddevermeerderingen en al dies meer toegekend. De minister verklaart dat dit onvermijdelijk is maar weigert terzelfder tijd concrete initiatieven te nemen om een verdere evolutie van deze situatie tegen te gaan.

In een tweede deel van mijn betoog wil ik even blijven stilstaan bij iets wat heel wat mensen bekommert, namelijk het lot van het Rijksfonds voor de sociale reklassering van minder-validen. De heer Op 't Eynde heeft als Vlaams socialist onder meer gewaarschuwd voor de internationale implicaties van het beleid ten aanzien van de minder-validen. Het bestaan van deze implicaties mag echter geen voorwendsel zijn om de bevoegdheden ter zake nationaal te houden. Ik meen echter dat wij zowel op grond van de Grondwet als van de bijzondere wet op de staatshervorming en met een regering die ertoe bereid is de consequenties te trekken uit de bestaande teksten, voldoende gewapend zijn om zelfs op internationaal vlak deze materie voor beide gemeenschappen op een aangepaste manier te regelen.

De heer Op 't Eynde. — Mijnheer Van In, persoonlijk vind ik dat deze materie best regionaal kan worden geregeld. De wet van 8 augustus 1980 laat dit trouwens toe. Er kan daarvoor echter geen politieke consensus worden gevonden. Ik zou het zeer betreuren indien de minder-validen daarvan het slachtoffer zouden zijn.

De heer Van In. — Misschien is die bijzondere meerderheid vandaag nog niet gevonden, maar ik doe een speciale oproep tot de Vlaamse socialisten — want ik meen dat CVP en de anderen overtuigd zijn — om binnen afzienbare tijd deze meerderheid te leveren en zo een stap verder te zetten in de wezenlijke staatshervorming die het land nodig heeft.

Trouwens — en hier komt één van de concrete subopdrachten die in het ontwerp verscholen liggen —, artikel 3 van de wet van 16 april 1963 bepaalt dat een aantal individuele verstrekkingen voor functionele revalidatie, die vroeger of op het ogenblik door het Fonds worden geleverd, zullen worden behartigd door de minister die de ziekteverzekering onder zijn bevoegdheid heeft. Deze materie lijkt echter helemaal niet vast te liggen, vermits in het ontwerp opnieuw een volmacht wordt gegeven om bij in Ministerraad overlegd besluit nadere omschrijving te

geven van deze verstrekkingen. Geef toe dat wij dergelijke manier van handelen — weer eens een vraag om blanco volmachten in te schrijven — niet kunnen goedkeuren.

Zo komen wij tot het laatste punt, evenwel niet het minst belangrijke voor het werk van anders-validen in Vlaanderen.

Waar de organisatie vooral via beschuttende werkplaatsen voor anders-validen in Vlaanderen op zeer harmonische en dynamische manier is gebeurd, zou men mogen verwachten dat door het aanwenden van objectieve criteria aan degenen die zich het meest inspanden ook de grootste bedragen zouden worden toegekend. In ruime kring bestaat dan ook de vrees dat door deze blinde hervorming de positieve facetten van het beleid voor anders-validen in Vlaanderen teniet zullen worden gedaan en bijvoorbeeld, de beschuttende werkplaatsen, die in Vlaanderen een bepaalde faam hebben gekregen, ten dode zijn opgeschreven. *(Applaus op de banken van de Volksunie.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, allereerst sluit ik me aan bij degenen die de rapporteur gefeliciteerd hebben voor zijn overzichtelijk verslag, dat hij in niet altijd gemakkelijke omstandigheden heeft moeten opmaken. Ik sluit mij ook aan bij degenen die gewezen hebben op het belang van dit ontwerp.

Wij staan voor een ontwerp dat een belangrijke nieuwe stap in de voltooiing van de staatshervorming van 1980 mogelijk moet maken. Op institutioneel vlak is de voltooiing van de hervorming van 1980 één van de voornaamste taken van de regering. In dat kader werd reeds de grondwetswijziging voor de Duitstalige Gemeenschap en de toepassingswet voor die gemeenschap goedgekeurd evenals de wet op het Arbitragehof, en werd dit hof daadwerkelijk geïnstalleerd. Het operationeel maken van de hervorming werd reeds gedeeltelijk gerealiseerd door de herstructurering van de administraties en zal bekroond worden door de herstructurering van sommige openbare instellingen.

Dit is het voorwerp van het voorliggend wetsontwerp.

Daarnaast werkt de regering nog druk aan de overdracht van de goederen die verband houden met de overgedragen bevoegdheden. Wij kunnen het belang van dit wetsontwerp moeilijk overschatten; het is een uiterst belangrijk ontwerp in het kader van de voltooiing van de hervorming van 1980.

Ik kan het eens zijn met de heer Van In wanneer hij zegt dat het ontwerp belangrijke opdrachten geeft aan de Koning. M.i. is er geen andere mogelijkheid. Het gaat hier inderdaad om een materie die, zoals de herstructurering van de administraties, tot de moeilijkste domeinen van de staatshervorming moet worden gerekend. Men moet hier werkelijk het mechanisme uiteenrafelen om het de gemeenschappen en de gewesten mogelijk te maken het opnieuw vorm te geven op hun niveau. Het betreft een operatie waarvan dit wetsontwerp het eerste luik is. Het tweede luik situeert zich binnen de bevoegdheid van de gemeenschappen en gewesten die zich naar eigen inzichten moeten kunnen organiseren om de opdrachten van de te herstructureren nationale instellingen over te nemen.

Ik geloof niet dat er een andere keuze mogelijk was dan een vrij ruime opdracht te geven aan de Koning in de vorm van een kaderwet. Aan Kamer en Senaat komt het evenwel toe de principiële optie te nemen om een aantal instellingen, ingevolge de staatshervorming, af te schaffen of te herstructureren, en de basisvoorwaarden vast te stellen van de overdracht van de taken, de goederen, de personeelsleden en de rechten en verplichtingen van de gemeenschappen en/of de gewesten.

A ce propos, je rencontre les remarques de notre collègue M. Goossens quand il parle des charges du passé. Je confirme ce que j'ai dit lors de la discussion en commission: si nous avons biffé la référence aux charges du passé, c'est parce que ce problème a été réglé entre-temps, dans le cadre de la loi du 5 mars 1984.

M. Goossens m'a demandé la référence de l'accord conclu en ce qui concerne la problématique de la période transitoire du rôle des commissaires du gouvernement assistés par des commissaires désignés par les communautés ou les régions, suivant les cas.

Il s'agit d'une décision prise au sein du Comité ministériel des réformes institutionnelles en 1981, c'est-à-dire au moment où les exécutifs faisaient encore partie du gouvernement et dudit comité ministériel. L'accord conclu a toujours été respecté par les gouvernements successifs.

Je confirme également les déclarations que j'ai faites en commission concernant le Fonds de reclassement plus particulièrement quant à la façon dont les choses se dérouleront au sein de l'Inami.

Met betrekking tot het Rijksfonds voor de sociale reklassering van de minder-validen heb ik er geen moeite mee, mijnheer Op 't Eynde, om te bevestigen dat het hier om een moeilijke optie gaat. Ik kan u perfect volgen wanneer u zegt dat de suggesties die u hier doet niets te maken hebben met een meerderheids-minderheidspositie, maar met het gemeenschappelijk zoeken naar de beste oplossing voor de minder-validen.

Ik leg er de nadruk op — u hebt dat zelf gezegd tijdens uw uiteenzetting — dat de moeilijkheden die wij hier ontmoeten bij de herstructurering van het Rijksfonds voor de sociale reklassering van de minder-validen niet zozeer hun oorsprong vinden in dit wetsontwerp, maar in de bevoegdheidsverdeling inzake het gehandicaptenbeleid zoals die werd vastgelegd in de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Voor de herstructurering van het Rijksfonds, zijn wij gebonden door het kader dat in 1980 werd vastgesteld. Daarbij werd, schematisch uitgedrukt, inzake het beleid der minder-validen de gemeenschappen bevoegdheid toegewezen voor de instellingen terwijl de nationale wetgever bevoegd bleef ten aanzien van personen. Zoals bevestigd door de Raad van State, denk ik dat wij niet anders kunnen dan deze opdeling ook vertalen bij de herstructurering van het Fonds. U ontkent dit trouwens niet. De essentie van uw uiteenzetting, mijnheer Op 't Eynde, is de vraag of het niet beter zou zijn wat nationaal blijft in het bestaande Fonds te behouden, veeleer dan dat toe te vertrouwen aan een andere instelling, *in casu* het Riziv.

Beide opties kunnen met een aantal argumenten worden verdedigd. Er zijn voor beide oplossingen argumenten pro en contra.

Wij hebben er uiteindelijk voor geopteerd dit langs het Riziv te doen omdat de individuele tussenkomsten die vanuit het Fonds gebeuren, heel wat parallellismen vertonen met de tussenkomsten die in het Riziv gebeuren en dat soms — dat ontkent niemand die in de sector thuis is — dubbel werk wordt gedaan. Door die taken toe te vertrouwen aan één instelling zal men wellicht een grotere coherentie bereiken.

Dit gezegd zijnde, bevestig ik dat het niet de bedoeling is die tussenkomsten, zonder meer, te integreren in de nomenclatuur van het Riziv. In een eerste fase zal het zelfs gaan om een gewoon overnemen van de nomenclatuur van het Fonds binnen het Riziv; in een tweede fase kunnen een aantal rationaliseringen worden uitgevoerd.

Als typisch voorbeeld verwijs ik naar wat gebeurd is met de reiskosten voor nierdialysepatiënten.

Na het afschaffen van die tussenkomst in het Fonds hebben wij enigszins geanticipeerd op een aantal dingen die wellicht in het kader van het Riziv zullen moeten gebeuren. De tussenkomst in de reiskosten voor een nierdialysepatient wordt overgenomen, maar met een strakkere en selectiever reglementering dan binnen het raam van het Fonds het geval was. Niemand zal trouwens ontkennen dat de gulle reglementering binnen het Fonds tot een aantal misbruiken heeft geleid.

Wij zullen dus die integratie op een zeer oordeelkundige manier moeten doen. Wij zullen er moeten voor zorgen dat de specifieke benadering voor de minder-validen aan bod blijft komen in het kader van het Riziv, terwijl dubbel gebruik wordt vermeden en een aantal rationaliseringen worden doorgevoerd.

L'intervention de Mme Delruelle était essentiellement axée sur l'ONE. Je veux profiter de l'occasion pour rendre hommage au travail qu'elle a effectué ces dernières années au sein de cette organisation.

Je confirme que le gouvernement n'a pas attendu le vote de cette loi pour préparer les arrêtés d'exécution en concertation avec les exécutifs communautaires et régionaux. Les travaux sont particulièrement avancés en ce qui concerne l'ONE. Ils furent d'ailleurs grandement facilités du fait qu'ils avaient été préparés, depuis plusieurs mois déjà, au sein même de l'institution. L'ONE sera donc vraisemblablement une des premières institutions concernant lesquelles nous prendrons les arrêtés d'exécution.

Tenslotte wil ik niet ontkennen, mijnheer Van In, dat de herstructurering van sommige instellingen, zowel wat de financiële als de persoonlijke aspecten van de zaak betreft, geen gemakkelijke opdracht zal zijn; de herstructurering van de administraties is dat trouwens evenmin geweest. Ik meen nochtans dat wij voor een stuk verder zullen kunnen bouwen op de ervaringen die wij bij de herstructurering van de administraties hebben opgedaan, meer bepaald wat betreft de overdracht van het personeel.

Iets moeilijker zal inderdaad de financiële problematiek zijn, alhoewel ook daar de belangrijkste geschillen reeds werden opgevangen in het

kader van de wet van 5 maart 1984 in verband met de lasten van het verleden. Wij zullen dus ook op dat vlak kunnen slagen. Ik deel daarentegen uw vrees niet dat deze herstructurering instellingen zoals de beschutte werkplaatsen voor minder-validen in moeilijkheden zal brengen. Wanneer deze opgenomen worden in het beleid van de eigen gemeenschappen moeten zij zelfs nieuwe mogelijkheden kunnen krijgen in dit autonome beleid, waarop iedere gemeenschap zijn eigen accenten zal kunnen leggen.

De heer Van In. — De gemeenschappen hebben geen geld, mijnheer de minister.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — De overdracht van taken gaat gepaard met een overdracht van middelen. De gemeenschappen en gewesten zullen dan in het kader van die middelen hun prioriteiten kunnen vastleggen.

Ik wil besluiten met wat ons uitgangspunt is geweest. Ik hoop dat dit wetsontwerp in de Senaat zal worden aanvaard. Het zal dan weliswaar nog terug naar de Kamer van volksvertegenwoordigers moeten worden gezonden aangezien de Senaat een aantal verbeteringen heeft aangebracht. Ik hoop dat vóór het einde van het jaar dit ontwerp definitief zal zijn goedgekeurd in Kamer en Senaat, zodat het werk op het terrein, in overleg met de gemeenschapsexecutieven en de gewestexecutieven tot een goed einde kan worden gebracht. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Op 't Eynde.

De heer Op 't Eynde. — Mijnheer de Voorzitter, ik aanvaard de uitleg van de minister, maar er blijven nog enkele zeer onduidelijke punten, ook na deze uitleg.

U vertrekt, mijnheer de minister, nog altijd van het principe dat alles wat de individuele prestaties betreft, nationale materie blijft krachtens de wet van 8 augustus 1980.

Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag betreffende artikel 3, 11° en 12°, van de wet van 16 april 1963. Het gaat hier om de sociale hulp en de eventuele tussenkomst in het loon van een gehandicapte die wordt tewerkgesteld, wat betreft het gedeelte aan rendementsverlies en het gedeelte dat bijgedragen wordt door het Rijksfonds met betrekking tot de rijkssociale zekerheid. Dat zijn individuele prestaties die in het ontwerp niet behouden zijn als nationale materie.

Ik blijf mij beangstigd afvragen wat u daarmede gaat doen. Gaat u die helemaal niet meer vergoeden of gaat u die toch naar de gemeenschappen verwijzen? Voor mij niet gelaten! Maar, in elk geval moet er iets gebeuren.

Graag had ik daaromtrent enige opheldering gekregen. *(Applaus op de socialistische banken.)*

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, de opdrachten die niet behouden werden op nationaal vlak, zijn duidelijk opdrachten die aan de gemeenschappen werden overgedragen. De opdrachten waarop u allusie maakt, werden overgedragen aan de gemeenschappen, omdat de regering ervan uitging dat zij gebonden zijn aan de school- en beroepsopleiding, wat trouwens expliciet wordt gezegd in de tekst van artikel 3, 11°, en dus aansluiten bij die bevoegdheid van de gemeenschappen.

De tekst zegt: «... alle nodige hulp verlenen voor, tijdens en na beroepsopleiding, omscholing en herscholing». In dit kader werd deze aangelegenheid beschouwd als een bevoegdheid van de gemeenschappen.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

HOOFDSTUK I. — *Afschaffing van sommige instellingen van openbaar nut en oprichting van een instelling van openbaar nut voor de huisvesting in het Brusselse Gewest*

Artikel 1. De volgende instellingen van openbaar nut worden afgeschaft:

1° Het Nationaal Instituut voor de huisvesting; de Nationale Maatschappij voor de huisvesting; de Nationale Landmaatschappij; de Nationale Maatschappij der waterleidingen;

2° Het Nationaal Werk voor kinderwelzijn en het Rijksfonds voor sociale reklassering van de minder-validen.

Vanaf hun afschaffing worden de wetten, die hen hebben opgericht, opgeheven, de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reklassering van de minder-validen uitgezonderd, en worden hun vermeldingen in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut weggelaten.

CHAPITRE 1er. — *Suppression de certains organismes d'intérêt public et création d'un organisme d'intérêt public pour le logement dans la Région bruxelloise*

Article 1er. Sont supprimés les organismes d'intérêt public suivants:

1° L'Institut national du logement; la Société nationale du logement; la Société nationale terrienne; la Société nationale des distributions d'eau;

2° L'Œuvre nationale de l'enfance et le Fonds national de reclassement social des handicapés.

Dès leur suppression, les lois qui les ont créées, à l'exception de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés, sont abrogées et leur mention dans la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public est supprimée.

De heren Op 't Eynde en Egelmeers stellen volgend amendement voor:

« A. In het 2° van het eerste lid van dit artikel te doen vervallen de woorden « en het Rijksfonds voor sociale reklassering van de minder-validen ».

B. In het tweede lid van hetzelfde artikel te doen vervallen de woorden « de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reklassering van de minder-validen uitgezonderd. »

« A. Au 2° du premier alinéa de cet article, supprimer les mots « et le Fonds national de reclassement social des handicapés ».

B. Au deuxième alinéa du même article, supprimer les mots « à l'exception de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés. »

Het woord is aan de heer Op 't Eynde.

De heer Op 't Eynde. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn uiteenzetting tijdens de algemene bespreking. Dit geldt trouwens ook voor al onze volgende amendementen.

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het amendement en over het artikel waarop het betrekking heeft.

Artikel 2 luidt:

Art. 2. § 1. Met het oog op de afschaffing van de instellingen bedoeld in artikel 1 regelt de Koning bij in Ministerraad overlegde besluiten de ontbinding en alle aangelegenheden waartoe deze aanleiding geeft, onder meer:

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 3, 6 en 7 de overdracht aan het Vlaamse Gewest en aan het Waalse Gewest, ieder wat hem betreft, van de taken, de goederen, de personeelsleden, de rechten en verplichtingen van de instellingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°;

2. Overminderd het bepaalde in de artikelen 4 en 5, de overdracht aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft, van de taken, de goederen, de

personeelsleden, de rechten en verplichtingen van de instellingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°;

3. Het behoud van de voordelen, meer bepaald fiscale voordelen, die de instellingen bedoeld in artikel 1 enerzijds, en hun erkende maatschappijen anderzijds, genieten;

§ 2. In de koninklijke besluiten bedoeld in § 1, worden de nadere regelen bepaald om de rechten van de gemeenten, de provincies, de intercommunale verenigingen en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn als aandeelhouder of vennoot te vrijwaren.

§ 3. In dit koninklijke besluiten bedoeld in § 1 worden bovendien, na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, de nadere regelen bepaald van de overgang van de personeelsleden en de nodige maatregelen om de rechten van het personeel te vrijwaren.

De overgang van het personeel geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, §§ 4 tot 6, in artikel 4 in geval van verandering van de vestigingsplaats van het hoofdbestuur, en in de artikelen 11 en 12, van het koninklijk besluit waarbij het overhevelen van personeelsleden naar de vier ministeries van de gemeenschappen en de gewesten wordt geregeld, gecoördineerd op 24 november 1981, zoals het bij latere koninklijke besluiten werd gewijzigd.

§ 4. De koninklijke besluiten bedoeld in §§ 1, 2 en 3, worden genomen na advies van de gewest- en gemeenschapsexecutieven.

Art. 2. § 1er. En vue de la suppression des organismes visés à l'article 1er, le Roi règle par arrêtés délibérés en Conseil des ministres leur dissolution et toutes questions auxquelles celle-ci donne lieu, notamment:

1. Sans préjudice des dispositions des articles 3, 6 et 7, le transfert à la Région wallonne et à la Région flamande, chacune pour ce qui la concerne, des missions, des biens, des membres du personnel, des droits et des obligations des organismes visés à l'article 1er, alinéa 1er, 1°;

2. Sans préjudice des articles 4 et 5, le transfert à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne, des missions, des biens, des membres du personnel, des droits et des obligations des organismes visés à l'article 1er, alinéa 1er, 2°;

3. Le maintien des avantages, notamment fiscaux, dont bénéficient, d'une part, les organismes visés à l'article 1er et, d'autre part, leurs sociétés agréées;

§ 2. Les arrêtés royaux visés au § 1er déterminent les modalités de sauvegarde des droits des communes, des provinces, des associations intercommunales et des centres publics d'aide sociale en tant qu'associés ou actionnaires.

§ 3. Les arrêtés royaux visés au § 1er déterminent en outre, après concertation avec les organismes représentatives du personnel, les modalités du transfert des membres du personnel et les mesures pour garantir les droits du personnel.

Le transfert du personnel a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, §§ 4 à 6, à l'article 4 en cas de modification de la localisation des services centraux, et aux articles 11 et 12, de l'arrêté royal réglant le passage de membres du personnel aux quatre ministères des communautés et des régions, coordonné le 24 novembre 1981, tel qu'il fut modifié par les arrêtés royaux subséquants.

§ 4. Les arrêtés royaux visés aux §§ 1er, 2 et 3 sont pris après l'avis des exécutifs régionaux et communautaires.

De heren Op 't Eynde en Egelmeers stellen volgend amendement voor:

« In § 1, 2, van dit artikel, de woorden « onverminderd het bepaalde in de artikelen 4 en 5 » te doen vervallen en het woord « instellingen » te vervangen door « instelling. »

« Au § 1er, 2, de cet article supprimer les mots « sans préjudice des articles 4 et 5 » et remplacer les mots « des organismes » par le mot « de l'organisme. »

Wij stemmen donderdag over het amendement en over het artikel waarop het betrekking heeft.

Artikel 3 luidt:

Art. 3. § 1. De Koning draagt, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de uitvoering van de taken die aan het Nationaal Instituut voor de huisvesting werden toevertrouwd inzake bouwtechnische typevoorschriften en goedkeuringen en de desbetreffende internationale akkoorden, evenals de daarmee verband houdende rechten en verplichtingen, over aan de minister die de openbare werken in zijn bevoegdheid heeft.

§ 2. In de koninklijke besluiten bedoeld in § 1 worden bovendien in dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 2, de nadere regelen bepaald voor de overgang van de goederen en van het personeel die met de overdracht van de in § 1 vermelde taken dient gepaard te gaan.

Art. 3. § 1er. Le Roi transfère au ministre qui a les travaux publics dans ses attributions, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres, l'exécution des tâches confiées à l'Institut national du logement en matière de spécifications types et d'agrément dans le domaine technique du bâtiment et les accords internationaux y relatifs, ainsi que les droits et obligations y afférents.

§ 2. Les arrêtés royaux visés au § 1er précisent, en outre, dans les mêmes conditions que celles définies à l'article 2, les règles de transfert des biens et du personnel concernés par le transfert des tâches reprises au § 1er.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. § 1. De Koning draagt, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de taken van het Rijksfonds voor de sociale reklassering van minder-validen over aan een minister, een ministerieel comité of een andere publiekrechtelijke rechtspersoon dan de Staat, wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, in aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen niet bevoegd zijn.

§ 2. In de koninklijke besluiten bedoeld in § 1 worden bovendien, in dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 2, de nadere regelen bepaald voor de overgang van de goederen en van het personeel die met de overdracht van de in de § 1 vermelde taken dient gepaard te gaan.

Art. 4. § 1er. Le Roi transfère à un ministre, à un comité ministériel ou à une personne morale de droit public autre que l'Etat, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres, les tâches du Fonds national de reclassement social des handicapés en ce qui concerne la région bilingue de Bruxelles-Capitale, dans les matières pour lesquelles les communautés ne sont pas compétentes.

§ 2. Les arrêtés royaux visés au § 1er précisent en outre, dans les mêmes conditions que celles définies à l'article 2, les règles de transfert des biens et du personnel concernés par le transfert des tâches reprises au § 1er.

De Voorzitter. — De heren Op 't Eynde en Egelmeers stellen volgend amendement voor:

« Dit artikel te doen vervallen. »

« Supprimer cet article. »

Wij stemmen donderdag over het artikel.

Artikel 5 luidt:

Art. 5. § 1. De Koning draagt, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de uitvoering van de taken met betrekking tot de tussenkomst in de individuele verstrekkingen voor functionele revalidatie die door artikel 3, 2°, 3° en 4°, van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reklassering van de minder-validen werden opgedragen aan het Rijksfonds voor de sociale reklassering van de minder-validen en de daarmee verband houdende rechten en verplichtingen, over aan de minister die de verplichte verzekering tegen ziekte- en invaliditeit onder zijn bevoegdheid heeft.

Bij een in Ministerraad overlegd besluit geeft de Koning een nadere omschrijving van de in het eerste lid bedoelde verstrekkingen met betrekking tot de functionele revalidatie die tot het werkingsveld van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering behoren.

§ 2. De Koning stelt, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na overleg tussen de nationale regering en de gemeenschapsexecutieven, de regels vast met betrekking tot de vaststelling, de inning, de bestemming en de verdeling van de in artikel 24, 1°, 2°, 3°, 4° en 5°, van de in § 1 genoemde wet van 16 april 1963 bedoelde ontvangsten.

De financiële middelen die in uitvoering van deze paragraaf ter beschikking gesteld worden van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering worden uitsluitend bestemd voor de tussenkomst in de verstrekkingen bedoeld in § 1.

§ 3. De Koning bepaalt bovendien, bij in Ministerraad overlegd besluit, in dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 2, de nadere regelen voor de overgang van de goederen en van het personeel die met de toepassing van de §§ 1 en 2 dient gepaard te gaan.

Art. 5. § 1er. Le Roi transfère au ministre qui a l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité dans ses attributions, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres, l'exécution des tâches relatives à l'intervention dans les prestations individuelles de réadaptation fonctionnelle confiées au Fonds national de reclassement social des handicapés par l'article 3, 2°, 3° et 4°, de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés, ainsi que les droits et obligations y afférents.

Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi précise les prestations visées à l'alinéa premier relatives à la réadaptation fonctionnelle qui entrent dans le champ d'application de l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

§ 2. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après concertation entre le gouvernement national et les exécutifs des communautés, les règles relatives à la fixation, la perception, l'affectation et la répartition des recettes visées à l'article 24, 1°, 2°, 3°, 4° et 5°, de la loi du 16 avril 1963 mentionnée au § 1er.

Les moyens mis à la disposition de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité en exécution du présent paragraphe seront uniquement affectés à l'intervention dans les prestations visées au § 1er.

§ 3. Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi précise, en outre, dans les mêmes conditions que celles définies à l'article 2, les règles de transfert des biens et du personnel concernés par l'application des §§ 1er et 2.

De heren Op 't Eynde en Egelmeers stellen volgend amendement voor:

« Dit artikel te doen vervallen. »

« Supprimer cet article. »

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over het artikel.

Artikel 6 luidt als volgt;

Art. 6. § 1. De Koning zal, bij een Ministerraad overlegd besluit na advies van de executieve van het Brusselse Gewest, van de Vlaamse executieve en van de executieve van het Waalse Gewest, een gedeelte van de goederen, van de personeelsleden, van de rechten en verplichtingen van het Nationaal Instituut voor de huisvesting en van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting en een gedeelte van de personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij in dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 2, overgedragen aan de in artikel 7 bedoelde instelling.

§ 2. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de waarde, de aard en de modaliteiten voor de overdracht of de liquidatie van hetgeen zal worden toegekend aan de instelling bedoeld in artikel 7 als compensatie voor het deel van het patrimonium van de Nationale Landmaatschappij dat aan het Brusselse Gewest zal moeten toekomen. De daartoe nodige goederen kunnen ook genomen worden uit het patrimonium van het Nationaal Instituut voor de huisvesting en van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting.

Art. 6. § 1er. Le Roi transférera, aux mêmes conditions que celles prévues à l'article 2, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de l'exécutif de la Région bruxelloise, de l'exécutif flamand et de l'exécutif de la Région wallonne, une partie des biens, des membres du personnel, des droits et des obligations de l'Institut national du logement et de la Société nationale du logement et une partie des membres du personnel de la Société nationale terrienne à l'organisme visé à l'article 7.

§ 2. Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi fixe la valeur, la nature et les modalités de transfert ou de liquidation de ce qui sera attribué à l'organisme visé à l'article 7 à titre de compensation de la part du patrimoine de la Société nationale terrienne qui devrait revenir à la Région bruxelloise. Les biens nécessaires à cette fin peuvent également être prélevés sur le patrimoine de l'Institut national du logement et de la Société nationale du logement.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik wens dat de Senaat akte neemt van mijn formeel verzet bij artikel 6 tegen de oprichting van een cel voor de Nationale Landmaatschappij in Brussel. De tekst van artikel 6 is de vrucht van een amendement ingediend tijdens de commissiebespreking. Daar werd vooropgesteld dat het nuttig zou zijn voor de Nationale Landmaatschappij een cel te hebben op het grondgebied van de Brusselse agglomeratie. Na persoonlijk onderzoek meen ik te mogen concluderen dat dergelijke cel absurd en overbodig is.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 6 in stemming.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 7 luidt als volgt:

Art. 7. § 1. Onder de benaming « Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij » wordt er een instelling van openbaar nut voor de huisvesting opgericht die, voor het grondgebied van het Brusselse Gewest, bedoeld in de gecoördineerde wet van 20 juli 1979 tot oprichting van voorlopige gemeenschaps- en gewestinstellingen, dezelfde opdrachten vervult als die welke aan de Nationale Maatschappij voor de huisvesting en aan het Nationaal Instituut voor de huisvesting waren toegewezen, met uitzondering van de taken bedoeld in artikel 3, § 1.

§ 2. Artikel 1, B, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut wordt aangevuld met de volgende woorden: « Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij ».

§ 3. In alle organen van de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij worden twee taalgroepen gevormd, waarbij twee derde van de leden tot de meest talrijke taalgroep en een derde van de leden tot de minst talrijke taalgroep moeten behoren.

§ 4. De aanhorigheid van de leden bij de taalgroepen bedoeld in § 3, dient bekrachtigd te worden door de executieve van het Brusselse Gewest.

§ 5. De verkiezing van de beheerders geschiedt door de algemene vergadering, op voordracht van hun respectievelijke taalgroep.

§ 6. De voorzitter van de raad van beheer en de ondervoorzitter-afgevaardigde-beheerder behoren tot een verschillende taalgroep. Dat is eveneens het geval voor de directeur-generaal en voor de adjunct-directeur-generaal.

In elk geval behoren de voorzitter en de directeur-generaal tot een verschillende taalrol.

§ 7. Alle beslissingen van de beheers- en bestuursorganen, zowel interne als externe, moeten geacteerd worden en vereisen de handtekening van een verantwoordelijke van elke taalgroep.

§ 8. De aanwervingen, de benoemingen en de bevorderingen geschieden op voordracht van elke taalgroep voor het overeenkomstige taalkader.

§ 9. De controle op de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij wordt uitgeoefend door bemiddeling van twee regeringscommissarissen, die de Koning benoemt, op voordracht van de executieve van het Brusselse Gewest.

De regeringscommissarissen behoren tot een verschillende taalrol.

Zij kunnen beroep instellen bij de executieve van het Brusselse Gewest, zo zij oordelen dat een van beide gemeenschappen in het Brusselse Gewest gediscrimineerd wordt door een beslissing, getroffen door een van de organen van de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij. Hun beroep schorst de beslissing waarop het beroep slaat op voor onbepaalde tijd.

§ 10. De bevoegdheden die door de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut aan de minister van Financiën worden toegekend, worden uitgeoefend door de voorzitter van de executieve van het Brusselse Gewest.

§ 11. De bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken die gelden voor de diensten van het ministerie van het Brusselse Gewest, zijn van toepassing op de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij.

§ 12. De koninklijke besluiten ter uitvoering van de voorgaande paragrafen worden genomen op voorstel van de executieve van het Brusselse Gewest en beraadslaagd in Ministerraad.

Art. 7. § 1er. Sous la dénomination « Société du logement de la Région bruxelloise » est créé un organisme d'intérêt public pour le logement qui, pour le territoire de la Région bruxelloise visé dans la loi coordonnée du 20 juillet 1979 créant des institutions communautaires et régionales provisoires, remplit les mêmes missions que celles confiées à la Société nationale du logement et à l'Institut national du logement, à l'exception des tâches visées à l'article 3, § 1er.

§ 2. L'article 1er, B, de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public est complété par les mots suivants: « Société du logement de la Région bruxelloise ».

§ 3. Dans tous les organes de la Société du logement de la Région bruxelloise, deux groupes linguistiques sont constitués; deux tiers des membres doivent appartenir au groupe linguistique le plus nombreux et un tiers au groupe linguistique le moins nombreux.

§ 4. L'appartenance des membres aux groupes linguistiques visés au § 3 doit être confirmée par l'exécutif de la Région bruxelloise.

§ 5. L'élection des administrateurs se fait par l'assemblée générale, sur proposition de leur groupe linguistique respectif.

§ 6. Le président du conseil d'administration et le vice-président-administrateur délégué appartiennent à un groupe linguistique différent. Il en est de même du directeur général et du directeur général adjoint.

En tout cas, le président et le directeur général appartiennent à un rôle linguistique différent.

§ 7. Toutes les décisions des organes de gestion et de direction, tant internes qu'externes, doivent être actées et exigent la signature d'un responsable de chaque groupe linguistique.

§ 8. Les recrutements, les nominations et les promotions se font sur proposition de chaque groupe linguistique pour le cadre linguistique correspondant.

§ 9. Le contrôle de la Société du logement de la Région bruxelloise est exercé par le biais de deux commissaires du gouvernement, désignés par le Roi sur proposition de l'exécutif de la Région bruxelloise.

Les commissaires du gouvernement appartiennent à des rôles linguistiques différents.

Ils peuvent introduire un recours auprès de l'exécutif de la Région bruxelloise s'ils estiment qu'une des deux communautés est discriminée dans la Région bruxelloise par une décision prise par un des organes de la Société du logement de la Région bruxelloise. Leur recours suspend pour une durée indéterminée la décision qu'il concerne.

§ 10. Les compétences attribuées par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public au ministre des Finances, sont exercées par le président de l'exécutif de la Région bruxelloise.

§ 11. Les dispositions relatives à l'emploi des langues en matière administrative applicables aux services du ministère de la Région bruxelloise, sont applicables à la Société du logement de la Région bruxelloise.

§ 12. Les arrêtés royaux pris en exécution des paragraphes précédents sont pris sur proposition de l'exécutif de la Région bruxelloise et délibérés en Conseil des ministres.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK II. — *Herstructurering van het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen*

Art. 8. § 1. Binnen de in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 bepaalde perken, wordt de uitvoering van de taken die door artikel *6bis*, § 2, 1°, 3°, 4°, 5°, 7° en 8°, van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen werden opgedragen aan het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen met uitzondering van de vereffening, de ordonnancering en de betaling inzake toelagen, waarborgen, tegemoetkomingen in de financiële lasten en in de rentevoeten verleend inzake leningen aangegaan vóór 1 januari 1980 overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

§ 2. Binnen de in § 1 bepaalde perken regelt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de gemeenschapsexecutieven, de overdracht van de rechten, de verplichtingen en de goederen van voornoemd Fonds aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap.

CHAPITRE II. — *Restructuration du Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales*

Art. 8. § 1er. Dans les limites fixées par la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, l'exécution des missions dévolues au Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales par l'article *6bis*, § 2, 1°, 3°, 4°, 5°, 7° et 8°, de la loi du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux, à l'exception de la liquidation, de l'ordonnancement et du paiement relatifs aux subsides consentis, à des garanties octroyées aux interventions dans les charges financières et les taux d'intérêt des emprunts contractés avant le 1er janvier 1980, est transférée à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

§ 2. Dans les limites fixées au § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après l'avis des exécutifs communautaires, le transfert des droits, des obligations et des biens du Fonds précité à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. § 1. Binnen de in artikel 8, § 1, bepaalde perken bepaalt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de gemeenschapsexecutieven, de overdracht van personeel van het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap.

§ 2. De aanwijzing van personeelsleden van het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen voor de betrekkingen ofwel van dit Fonds ofwel van die aangeduid door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, § 2, *b*, van het koninklijk besluit waarbij het overhevelen van personeelsleden naar de vier ministeries van de gemeenschappen en gewesten wordt geregeld, gecoördineerd op 24 november 1981, zoals het bij latere koninklijke besluiten werd gewijzigd.

§ 3. De koninklijke besluiten bedoeld in § 1 bepalen eveneens na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, de nadere regelen van de overgang van het personeel en de nodige maatregelen om de rechten van het personeel te vrijwaren.

De overgang van het personeel geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, §§ 4 tot 6, in artikel 3, in artikel 4 in geval van verandering van de vestigingsplaats van het hoofdbestuur, en in de artikelen 11 en 12, van het voornoemd koninklijk besluit, gecoördineerd op 24 november 1981.

Art. 9. § 1er. Dans les limites fixées à l'article 8, § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après l'avis des exécutifs communautaires, le transfert de personnel du Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

§ 2. L'affectation de membres du personnel du Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales aux emplois soit dudit Fonds, soit déterminés par la Communauté française, la Communauté flamande et la Communauté germanophone, a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, § 2, *b*, de l'arrêté royal réglant le passage de membres du personnel aux quatre ministères des communautés et des régions, coordonné le 24 novembre 1981, tel qu'il fut modifié par les arrêtés royaux subséquents.

§ 3. Les arrêtés royaux visés au § 1er déterminent également, après concertation avec les organisations représentatives du personnel, les modalités du transfert du personnel et les mesures nécessaires pour garantir les droits du personnel.

Le transfert du personnel a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, §§ 4 à 6, à l'article 3, à l'article 4 en cas de modification de la localisation des services centraux, et aux articles 11 et 12, de l'arrêté royal précité, coordonné le 24 novembre 1981.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. In artikel *6bis* van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Paragraaf 2, 1°, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 2. 1°. Het Fonds heeft tot taak op de onder 2° aangegeven wijzen tussen te komen in de financiering van de bouw- en verbouwingswerken alsook van de kosten van uitrusting en apparatuur van de ziekenhuizen en de medisch-sociale inrichtingen, bedoeld in artikel 1 die noch onder de Vlaamse Gemeenschap noch onder de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap ressorteren, met inbegrip van de inrichtingen bedoeld in § 2, 3°, van dit artikel 1 die, in het kader van de hen betreffende betoelagingsregeling en programmatie, voor toelagen ten laste van de Staat in aanmerking komen.»

B. Paragraaf 2, 3°, wordt opgeheven.

C. Paragraaf 4, 1°, wordt aangevuld met een tweede lid, luidend als volgt:

«Het is ermee belast de minister bij te staan bij de uitwerking van de basisregelen betreffende de financiering van de infrastructuur inzake zorgenverstrekking bedoeld in artikel 5, § 1, I, 1°, *e*, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.»

D. De leden 2 tot 5 van § 4, 3°, worden vervangen door de volgende bepalingen:

«De administrateur-generaal staat in voor de regelmatige afhandeling van de dossiers. Hij waakt tevens over de uitwerking van de basisregelen betreffende de financiering van de infrastructuur inzake zorgenverstrekking, bedoeld in artikel 5, § 1, I, 1°, *e*, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, op basis van de adviezen uitgebracht door de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen.

De administrateur-generaal brengt regelmatig verslag uit aan de minister en, inzake de uitwerking van de in het vorige lid bedoelde basisregelen, aan de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen.

De minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort kan sommige van zijn bevoegdheden overdragen aan de administrateur-generaal, of, desgevallend aan de ambtenaren die hij aanwijst.»

Art. 10. A l'article *6bis* de la loi du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux sont apportées les modifications suivantes:

A. Le § 2, 1°, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 2. 1°. Le Fonds a pour mission d'intervenir sous les formes indiquées sous le 2° dans le financement des travaux de construction et de reconditionnement ainsi que dans les frais d'équipement et d'appareillage des hôpitaux et des établissements médico-sociaux visés à l'article 1er qui ne relèvent ni de la Communauté française ni de la Communauté flamande ou de la Communauté germanophone, y compris les établissements visés au § 2, 3°, dudit article 1er, qui peuvent prétendre à des subsides octroyés par l'Etat dans le cadre du régime de subsidiation et de la programmation qui les concerne.»

B. Le § 2, 3°, est abrogé.

C. Le § 4, 1°, est complété par un alinéa 2, libellé comme suit:

«Il est chargé d'assister le ministre dans l'élaboration des règles de base relatives au financement de l'infrastructure de la dispensation de soins, visées à l'article 5, § 1er, I, 1°, *e*, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980.»

D. Les alinéas 2 à 5 du § 4, 3°, sont remplacés par les dispositions suivantes:

«L'administrateur général assure le traitement régulier des dossiers. Il veille également à l'élaboration des règles de base relatives au financement de l'infrastructure de la dispensation de soins, visées à l'article 5, § 1er, I, 1°, *e*, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, sur base des avis émis par le Conseil national des établissements hospitaliers.

L'administrateur général fait régulièrement rapport au ministre ainsi que, en ce qui concerne l'élaboration des règles de base visées à l'alinéa précédent, au Conseil national des établissements hospitaliers.

Le ministre qui a la santé publique dans ses attributions peut déléguer certains de ses pouvoirs à l'administrateur général ou, le cas échéant, aux fonctionnaires qu'il désigne.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. Een artikel *6ter*, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd:

«Art. *6ter*. § 1. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de taken van het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen en de daarmee verband houdende rechten, verplichtingen en goederen, geheel of gedeeltelijk overdragen, hetzij aan de minister onder wie de volksgezondheid ressorteert, hetzij, in zover het gaat om de taken ten aanzien van de instellingen van Brussel-Hoofdstad, aan een ministerieel comité of een andere publiekrechtelijke rechtspersoon dan de Staat.

§2. In de koninklijke besluiten bedoeld in § 1 worden bovendien, na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, de nadere regelen bepaald van de overgang van het personeel die met de overdrachten van taken dient gepaard te gaan, en de nodige maatregelen om de rechten van het personeel te vrijwaren.

De overgang van het personeel geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, §§ 4 tot 6, van het koninklijk besluit waarbij het overhevelen van de personeelsleden naar de vier ministeries van de gemeenschappen en de gewesten wordt geregeld, gecoördineerd op 24 november 1981, zoals het bij latere koninklijke besluiten werd gewijzigd.

Bij afschaffing van het Fonds dienen alle op dat ogenblik nog bij het Fonds in dienst zijnde personeelsleden naar andere diensten of instellingen te worden overgeheveld.

Wanneer alleen bepaalde taken van het Fonds worden overgedragen of wanneer de afschaffing van het Fonds aanleiding geeft tot overdrachten van taken aan meerdere diensten of instellingen, gebeurt voor elk van de betrokken diensten of instellingen de aanwijzing van de over te hevelen personeelsleden overeenkomstig de beginselen bepaald in artikel 2, § 3, van voornoemd koninklijk besluit, gecoördineerd op 24 november 1981.

§ 3. In de gevallen bedoeld in § 1, kan de Koning de noodzakelijke wijzigingen aanbrengen aan de bepalingen van artikel *6bis* van deze wet.»

Art. 11. Un article *6ter*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. *6ter*. § 1er. Le Roi peut, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres, transférer en tout ou en partie les missions du Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales ainsi que les droits et obligations et les biens y afférents, soit au ministre qui a la santé publique dans ses attributions, soit, dans la mesure où il s'agit des établissements de Bruxelles-Capitale, à un comité ministériel ou à une personne morale de droit public autre que l'Etat.

§ 2. Les arrêtés royaux visés au § 1er déterminent en outre, après concertation avec les organisations représentatives du personnel, les modalités du transfert du personnel qui doit accompagner les transferts de missions, et les mesures nécessaires pour garantir les droits du personnel.

Le transfert du personnel a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, §§ 4 à 6, de l'arrêté royal réglant le passage de membres du personnel aux quatre ministères des communautés et des régions, coordonné le 24 novembre 1981, tel qu'il fut modifié par les arrêtés royaux subséquents.

En cas de suppression du Fonds, tous les agents qui sont encore en service au Fonds à ce moment devront être transférés à d'autres services ou organismes.

Lorsque seules certaines missions du Fonds sont transférées ou lorsque la suppression du Fonds donne lieu à des transferts de missions vers plusieurs services ou organismes, l'affectation des agents à transférer s'effectue pour chacun des services et organismes concernés, conformément aux principes fixés à l'article 2, § 3, de l'arrêté royal précité, coordonné le 24 novembre 1981.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, le Roi peut apporter les modifications qui s'imposent aux dispositions de l'article *6bis* de la présente loi.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — De heren Op 't Eynde en Egelmers stellen volgende amendementen voor:

«Een hoofdstuk IIbis nieuw in te voegen onder het opschrift «Hoofdstuk IIbis. — Herstructurering van het Rijksfonds voor sociale reklasse-

ring van de minder-validen» bestaande uit de artikelen 11bis tot 11 quater:

Art. 11bis. § 1. Binnen de in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 bepaalde perken, wordt de uitvoering van de taken die door de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reklassering van de minder-validen werden opgedragen aan het Rijksfonds voor sociale reklassering van de minder-validen, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, aan de Franse Gemeenschap en aan de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft, met uitzondering van de taken vernoemd in artikel 3, 2°, 3°, 4°, 11° en 12°, van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reklassering van de minder-validen.

§ 2. Binnen de in § 1 bepaalde perken regelt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de gemeenschapsexecutieven, de overdracht van de rechten, de verplichtingen en de goederen van voornoemd Rijksfonds aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

Deze overdracht zal geschieden in verhouding tot de omvang van de aan de gemeenschappen overgedragen taken.

Art. 11ter. § 1. Binnen de in artikel 11bis, § 1, bepaalde perken regelt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de gemeenschapsexecutieven, de overdracht van personeel van het Rijksfonds voor sociale reklassering van minder-validen, aan de Vlaamse Gemeenschap, aan de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

§ 2. De aanwijzing van personeelsleden van het Rijksfonds voor sociale reklassering van minder-validen voor de betrekkingen ofwel van dit Rijksfonds ofwel van die aangeduid door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, § 2, b, 4 tot 6, en artikel 3, van het koninklijk besluit waarbij het overhevelen van personeelsleden naar de vier ministeries van de gemeenschappen en de gewesten wordt geregeld, gecoördineerd op 24 november 1981, zoals het bij latere koninklijke besluiten werd gewijzigd.

§ 3. De koninklijke besluiten bedoeld in § 1 bepalen eveneens, na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, de nadere regelen van de overgang van het personeel en de nodige maatregelen om de rechten van het personeel te vrijwaren.

Art. 11quater. § 1. De Koning stelt, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na overleg tussen de nationale regering en de gemeenschapsexecutieven, de regels vast met betrekking tot de vaststelling, de inning, de bestemming en de verdeling van de in artikel 24, 1°, 2°, 3°, 4° en 5°, van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reklassering van de minder-validen, bedoelde ontvangsten.

Deze verdeling zal geschieden in verhouding tot de omvang van de respectievelijk aan de gemeenschappen en het Rijksfonds voor sociale reklassering van minder-validen toegewezen taken.»

«Insérer un chapitre IIbis nouveau intitulé «Chapitre IIbis. — Restructuration du Fonds national de reclassement social des handicapés» et comprenant les articles 11bis à 11quater:

Art. 11bis. § 1er. Dans les limites fixées par la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, l'exécution des missions dévolues par la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés, est transférée à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne, à l'exception des missions énumérées à l'article 3, 2°, 3°, 4°, 11° et 12°, de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés.

§ 2. Dans les limites fixées au § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après avis des exécutifs communautaires, le transfert des droits, des obligations et des biens du Fonds national précité à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

Ce transfert sera proportionné à l'ampleur des missions dévolues aux communautés.

Art. 11ter. § 1er, Dans les limites fixées par l'article 11bis, § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après avis des exécutifs communautaires, le transfert de personnel du Fonds national de reclassement social des handicapés, à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

§ 2. L'affectation de membres du personnel du Fonds national de reclassement social des handicapés soit à des emplois du Fonds national, soit à des emplois déterminés par la Communauté française, la Communauté flamande et la Communauté germanophone, a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, § 2, b, 4 à 6, et à l'article 3, de l'arrêté royal réglant le passage de membres du personnel aux quatre ministères des communautés et des régions, coordonné le 24 novembre 1981, tel qu'il fut modifié par les arrêté royaux subséquents.

§ 3. Les arrêtés royaux visés au § 1er déterminent également, après concertation avec les organisations représentatives du personnel, les modalités du transfert du personnel et les mesures nécessaires pour garantir les droits du personnel.

Art. 11quater. § 1er. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après concertation entre le gouvernement national et les exécutifs des communautés, les règles relatives à la fixation, la perception, l'affectation et la répartition des recettes fixées à l'article 24, 1°, 2°, 3°, 4° et 5°, de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés.

Cette répartition sera proportionnée à l'ampleur des missions dévolues respectivement aux communautés et au Fonds national de reclassement social des handicapés.»

De Voorzitter. — Wij stemmen donderdag over deze amendementen.

Artikel 12 luidt:

HOOFDSTUK III. — *Herstructurering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening*

Art. 12. § 1. Binnen de in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 bepaalde perken, wordt de uitvoering van de taken die door artikel 7, § 1, *b* en *c*, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders werden toegewezen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

§ 2. Binnen de in § 1 bepaalde perken regelt de Koning bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de betrokken gemeenschapsexecutieven, de overdracht van de rechten, de verplichtingen en de goederen van voornoemde Rijksdienst aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

Deze overdracht zal geschieden in verhouding tot de omvang van de respectievelijk aan de gemeenschappen en de gewesten overgedragen taken.

CHAPITRE III. — *Restructuration de l'Office national de l'emploi*

Art. 12. § 1er. Dans les limites fixées par la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, l'exécution de mission dévolues à l'Office national de l'emploi par l'article 7, § 1er, *b* et *c*, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, est transférée à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

§ 2. Dans les limites fixées au § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après avis des exécutifs communautaires concernés, le transfert des droits, des obligations et des biens de l'Office national précité à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Communauté germanophone, chacune pour ce qui la concerne.

Ce transfert s'effectuera proportionnellement à l'ampleur des tâches transférées respectivement aux communautés et aux régions.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. § 1. Binnen de in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 bepaalde perken, wordt de uitvoering van de taken die door artikel 7, § 1, *a, d, e, f* en g, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders werden toegewezen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, evenals de uitvoering van de taken die in het kader van de uitvoering van de door de nationale overheid vastgestelde maatregelen inzake plaatsing van werklozen werden toegewezen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, overgedragen aan het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest, ieder wat hem betreft.

§ 2. Binnen de in § 1 bepaalde perken regelt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de betrokken gewestexecutieven, de overdracht van de rechten, de verplichtingen en de goederen van voornoemde Rijksdienst aan het Vlaamse en het Waalse Gewest, ieder wat hem betreft.

Deze overdracht zal geschieden in verhouding tot de omvang van de respectievelijk aan de gemeenschappen en de gewesten overgedragen taken.

§ 3. De Koning zal bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de executieve van het Brusselse Gewest, van de Vlaamse executieve en van de executieve van het Waalse Gewest, een gedeelte van de goederen, de rechten en verplichtingen van de voornoemde Rijksdienst overdragen aan de in artikel 14, § 1, bedoelde instelling.

Art. 13. § 1er. Dans les limites fixées par la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, l'exécution des missions dévolues à l'Office national de l'emploi par l'article 7, § 1er, *a, d, e, f* et *g*, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ainsi que l'exécution des tâches assignées à l'Office national de l'emploi dans le cadre de l'exécution des mesures arrêtées par l'autorité nationale relatives au placement des chômeurs, sont transférées à la Région wallonne et à la Région flamande, chacune pour ce qui la concerne.

§ 2. Dans les limites fixées au § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après avis des exécutifs régionaux concernés, le transfert des droits, des obligations et des biens de l'Office national précité à la Région wallonne et à la Région flamande, chacune pour ce qui la concerne.

Ce transfert s'effectuera proportionnellement à l'ampleur des tâches transférées respectivement aux communautés et aux régions.

§ 3. Le Roi transférera, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de l'exécutif de la Région bruxelloise, de l'exécutif flamand et de l'exécutif de la Région wallonne, une partie des biens, des droits et des obligations de l'Office national précité à l'organisme visé à l'article 14, § 1er.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. § 1. Er wordt een instelling van openbaar nut opgericht, aan dewelke voor het grondgebied van het Brusselse Gewest, bedoeld in de gecoördineerde wet van 20 juli 1979 tot oprichting van voorlopige gemeenschaps- en gewestinstellingen, de uitvoering van de taken wordt overgedragen, die door artikel 7, § 1, *a, d, e, f* en *g*, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders werden toegewezen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, evenals de uitvoering van de taken die in het kader van de uitvoering van de door de nationale overheid vastgestelde maatregelen inzake plaatsing van werklozen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening werden toegewezen.

Deze instelling wordt ingedeeld bij de categorie B in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 2. De bepalingan van artikel 7, §§ 3 tot 12, van deze wet zijn van overeenkomstige toepassing op de in § 1 genoemde instelling.

§ 3. De Koning bepaalt, op voorstel van de executieve van het Brusselse Gewest, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de naam, de inrichting, de vestigingsplaats en de werking van de in § 1 genoemde instelling, evenals de inlassing ervan in de bovenvermelde wet van 16 maart 1954.

Art. 14. § 1er. Il est créé un organisme d'intérêt public auquel est transférée, pour le territoire de la Région bruxelloise visé dans la loi coordonnée du 20 juillet 1979 créant des institutions communautaires et régionales provisoires, l'exécution des missions dévolues à l'Office national de l'emploi par l'article 7, § 1er, *a, d, e, f* et *g*, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs ainsi que l'exécution des tâches assignées à l'Office national de l'emploi, dans le cadre de l'exécution des mesures arrêtées par l'autorité nationale relatives au placement des chômeurs.

Cet organisme est classé dans la catégorie B visée à l'article 1er de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

§ 2. Les dispositions de l'article 7, §§ 3 à 12, de la présente loi sont applicables à l'organisme prévu au § 1er.

§ 3. Le Roi fixe le nom, l'organisation, le lieu d'établissement et le fonctionnement de l'organisme prévu au § 1er, ainsi que son insertion dans la loi précitée du 16 mars 1954, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur proposition de l'exécutif de la Région bruxelloise.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. § 1. Binnen de in de artikelen 12, § 1, 13, § 1, en 14, § 1, bepaalde perken, regelt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de gemeenschaps- of gewestexecutieven of van de executieve van het Brusselse Gewest, al naar het geval, de overdracht van personeel van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening aan de gemeenschappen, de gewesten en aan de in artikel 14, § 1, bedoelde instelling, ieder wat haar betreft.

Deze overdracht zal geschieden in verhouding tot de omvang van de respectievelijk aan de gemeenschappen en de gewesten overgedragen taken.

§ 2. De aanwijzing van personeelsleden van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ofwel voor betrekkingen in de Rijksdienst, ofwel voor betrekkingen aangeduid door de gemeenschappen en de gewesten, ofwel voor betrekkingen in de in artikel 14, § 1, bedoelde rechtspersoon, geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, § 2, van het koninklijk besluit waarbij het overhevelen van personeelsleden, naar de vier ministeries van de gemeenschappen en de gewesten wordt geregeld, gecoördineerd op 24 november 1981, zoals het bij latere koninklijke besluiten werd gewijzigd.

§ 3. De koninklijke besluiten bedoeld in § 1 bepalen eveneens na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, de nadere regelen van de overgang van het personeel en de nodige maatregelen om de rechten van het personeel te vrijwaren.

§ 4. De overgang van het personeel geschiedt met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 2, §§ 4 tot 6, in artikel 3, in artikel 4 in geval van verandering van de vestigingsplaats van het hoofdbestuur, en in de artikelen 11 en 12, van het voornoemd koninklijk besluit gecoördineerd op 24 november 1981.

Art. 15. § 1er. Dans les limites fixées aux articles 12, § 1er, 13, § 1er, et 14, § 1er, le Roi règle, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et après avis des exécutifs communautaires ou régionaux ou de l'exécutif de la Région bruxelloise, selon le cas, le transfert de personnel de l'Office national de l'emploi aux communautés, aux régions et à l'organisme visé à l'article 14, § 1er, chacune pour ce qui la concerne.

Ce transfert s'effectuera proportionnellement à l'ampleur des tâches transférées respectivement aux communautés et aux régions.

§ 2. L'affectation de membres du personnel de l'Office national de l'emploi, soit à des emplois de l'Office national, soit à des emplois déterminés par les communautés et les régions, soit à des emplois au sein de la personne morale de droit public visée à l'article 14, § 1er, a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, § 2, de l'arrêté royal réglant le passage de membres du personnel aux quatre ministères des communautés et des régions, coordonné le 24 novembre 1981, tel qu'il fut modifié par les arrêtés royaux subséquents.

§ 3. Les arrêtés royaux visés au § 1er déterminent également, après concertation avec les organisations représentatives du personnel, les modalités du transfert du personnel et les mesures nécessaires pour garantir les droits du personnel.

§ 4. Le transfert du personnel a lieu dans le respect des principes fixés à l'article 2, §§ 4 à 6, à l'article 3, à l'article 4 en cas de modification de la localisation des services centraux, et aux articles 11 et 12, de l'arrêté royal précité, coordonné le 24 novembre 1981.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. Bij de in dit hoofdstuk bedoelde vragen om advies aan de gemeenschaps- en gewestexecutieven wordt het globaal herstructureringsplan van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening gevoegd.

Art. 16. Le plan de restructuration global de l'Office national de l'emploi est annexé aux demandes d'avis aux exécutifs des communautés et des régions, prévues au présent chapitre.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK IV. — *Bepalingen met betrekking tot de pensioenregelingen*

Art. 17. § 1. Het bedrag van het pensioen dat zal worden toegekend aan personeelsleden die krachtens deze wet worden overgeheveld, evenals het bedrag van het pensioen van hun rechthebbenden, zal niet lager mogen zijn dan het pensioenbedrag dat hun zou zijn toegekend geweest overeenkomstig de wettelijke of reglementaire bepalingen die op hen van toepassing waren op het ogenblik van hun overdracht, doch rekening houdend met de wijzigingen die deze bepalingen nadien zouden hebben ondergaan ingevolge algemeen toepasselijke maatregelen voor het geheel van de instellingen behorend tot de categorie waarvan de afgeschafte of geherstructureerde instellingen deel uitmaakten.

De modaliteiten van tenlasteneming van de bijkomende uitgaven voortspruitend uit de door het vorige lid verleende waarborg, kunnen bepaald worden door de Koning, op voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid de administratie der pensioenen behoort.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de nodige wijzigingen aanbrengen in de wetten van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, en van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenstelsels van de openbare sector, ten einde de instellingen en ondernemingen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten toe te laten deel te nemen aan de pensioenregelingen ingesteld door die wetten. Hij kan eveneens bij die gelegenheid voorzien in de noodzakelijk geachte afwijkingen op die wetsbepalingen.

CHAPITRE IV. — *Dispositions relatives aux régimes de pensions*

Art. 17. § 1er. Le montant de la pension qui sera accordée aux agents transférés en exécution de la présente loi, de même que le montant de la pension de leurs ayants droit, ne pourra être inférieur au montant de la pension qui aurait été accordée aux intéressés conformément aux dispositions légales ou réglementaires qui leur étaient applicables au moment du transfert, mais compte tenu des modifications que ces dispositions auraient subies ultérieurement en vertu de mesures générales applicables à l'ensemble des organismes relevant de la catégorie à laquelle appartenaient les institutions supprimées ou restructurées.

Les modalités de prise en charge des dépenses supplémentaires découlant de la garantie instaurée par l'alinéa qui précède, peuvent être fixées par le Roi, sur proposition du ministre qui a l'administration des pensions dans ses attributions.

§ 2. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, apporter dans les lois du 28 avril 1958 relative à la pension des membres du personnel de certains organismes d'intérêt public et de leurs ayant droit, et du 14 avril 1965 établissant certaines relations entre les divers régimes de pensions du secteur public, toutes les modifications nécessaires en vue de permettre aux établissements et entreprises relevant des communautés et des régions de participer aux régimes de pensions instaurés par lesdites lois. Il peut également à cette occasion apporter aux dispositions des lois précitées les dérogations jugées nécessaires.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK V. — *Algemene bepaling*

Art. 18. De bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken die gelden voor de diensten van de executieven van de gemeenschap en van het gewest, zijn van toepassing op de door de gemeenschap en het gewest opgerichte instellingen.

CHAPITRE V. — *Disposition générale*

Art. 18. Les dispositions relatives à l'emploi des langues en matière administrative applicables aux services des exécutifs de la communauté et de la région, sont applicables aux institutions créées par la communauté et la région.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK VI. — *Slotbepalingen*

Art. 19. De Koning kan de wetten die door deze wet worden gewijzigd, coördineren met de bepalingen die deze op het tijdstip van de coördinatie uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd mochten hebben.

Daartoe kan hij:

1° De volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen;

2° De verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° Zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen ten einde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen;

4° Waar voor de te coördineren bepalingen een officiële Nederlandse tekst ontbreekt, deze vaststellen;

5° Het opschrift van de coördinatie bepalen.

Bovendien kan de Koning de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

CHAPITRE VI. — *Dispositions finales*

Art. 19. Le Roi peut coordonner les lois modifiées par la présente loi, avec les dispositions qui les auraient expressément ou implicitement modifiées au moment où la coordination sera établie.

A cette fin, il peut:

1° Modifier l'ordre, le numérotage et, en général, la présentation des dispositions à coordonner;

2° Modifier les références qui seraient contenues dans les dispositions à coordonner, en vue de les mettre en concordance avec le numérotage nouveau;

3° Modifier la rédaction des dispositions à coordonner en vue d'assurer leur concordance et d'en unifier la terminologie, sans qu'il puisse être porté atteinte aux principes inscrits dans les dispositions;

4° Etablir, lorsqu'il fait défaut, un texte néerlandais officiel des dispositions à coordonner;

5° Arrêter l'intitulé de la coordination.

Le Roi peut, en outre, adapter la présentation des références que font aux dispositions reprises dans la coordination, d'autres dispositions qui n'y sont pas reprises.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 20. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit de datum waarop de diverse bepalingen van deze wet in werking treden.

Art. 20. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la date à laquelle les différentes dispositions de la présente loi entreront en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi au vote sur les amendements et les articles auxquels ils se rapportent ainsi que sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen donderdag over de amendementen, over de artikelen waarop ze betrekking hebben en over het ontwerp in zijn geheel.

ONTWERPEN VAN WET — PROJETS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De regering heeft de volgende ontwerpen van wet ingediend:

a) Houdende aanpassing van de begroting van Pensioenen voor het begrotingsjaar 1984;

Le gouvernement a déposé les projets de lois ci-après:

a) Ajustant le budget des Pensions de l'année budgétaire 1984;

Dit ontwerp van wet werd verwezen naar de commissie voor de Financiën.

Ce projet de loi a été renvoyé à la commission des Finances.

b) Houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1985;

b) Contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail pour l'année budgétaire 1985;

c) Houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1984;

c) Ajustant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1984;

Deze ontwerpen van wet worden verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Ces projets de loi sont renvoyés à la commission des Affaires sociales.

d) Van herstel houdende sociale bepalingen.

d) De redressement contenant des dispositions sociales.

Zoals werd overeengekomen in de commissie voor de parlementaire werkzaamheden, wordt het ontwerp verwezen naar de volgende zes commissies:

1° Commissie voor de Sociale Aangelegenheden;

2° Commissie voor de Economische Aangelegenheden;

3° Commissie voor de Financiën;

4° Commissie voor de Infrastructuur;

5° Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden;

6° Commissie voor de Justitie.

Comme il a été convenu à la commission du travail parlementaire, le projet de loi est renvoyé aux six commissions suivantes:

1° Commission des Affaires sociales;

2° Commission de l'Economie;

3° Commission des Finances;

4° Commission de l'Infrastructure;

5° Commission de l'Intérieur;

6° Commission de la Justice.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De volgende voorstellen van wet werden ingediend:

a) Door de heer Paul Peeters, houdende het statuut van de handelsprospectoren;

Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

a) Par M. Paul Peeters, portant statut des prospecteurs commerciaux;

b) Door de heer Vandersmissen, tot aanvulling van artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmede gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs;

b) Par M. Vandersmissen, complétant l'article 16 de l'arrêté royal du 15 avril 1958 portant statut pécuniaire du personnel enseignant, scientifique et assimilé du ministère de l'Instruction publique;

c) Door de heer Noerens, tot toepassing van de huidige examenreglementen tijdens het academiejaar 1984-1985 en tot valorisatie van de toegekende diploma's.

c) Par M. Noerens, visant à appliquer les règlements existants en matière d'examens au cours de l'année académique 1984-1985, ainsi qu'à valoriser les diplômes délivrés.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Intrekking — Retrait

De Voorzitter. — Aan het bureau werd medegedeeld dat de heren Lutgen en Constant De Clercq wensen in te trekken, hun respectievelijk voorstel van wet:

1° Betreffende het pensioen van het personeel met een bijbetrekking in het gesubsidieerd technisch onderwijs;

Il a été communiqué au bureau que MM. Lutgen et Constant De Clercq désirent retirer leur proposition de loi respective:

1° Relative aux pensions du personnel à fonction accessoire dans l'enseignement technique subventionné;

2° Tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

2° Modifiant l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants.

D'autre part, Mme Godinache désire retirer sa proposition de loi-cadre tendant à accorder une pension de survie aux veufs des agents de l'Etat, des organismes d'intérêt public et des provinces et communes.

Tevens wenst mevrouw Godinache haar voorstel van raamwet houdende toekenning van een overlevingspensioen aan de weduwnaars van ambtenaren in dienst van het Rijk, de instellingen van openbaar nut, de provincies en de gemeenten in te trekken.

Ces propositions de loi sont actuellement pendantes à la commission des Finances.

Deze voorstellen van wet zijn thans aanhangig bij de commissie voor de Financiën.

Je vous propose dès lors de les rayer de notre ordre du jour.

Ik stel u dus voor ze van onze agenda af te voeren. *(Instemming.)*

L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

Nous entendrons, demain, les différentes interpellations dans l'ordre de leur inscription.

Le Sénat se réunira demain, mercredi 7 novembre 1984, à 10 heures.

De Senaat vergadert opnieuw morgen, woensdag 7 november 1984, te 10 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 16 h 15 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 16 u. 15 m.)

38.189 — E. Guyot, s. a., Bruxelles